# dağlarca

## çocuk ve allah

# ÇOCUK VE ALLAH

Dağlarca Dizisi 1

(3. Baskı)

MAY Matbaasında basılmıştır
İstanbul 1966

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

# çocuk ve allah

(1935 - 1939)

«KİTAP» YAYINLARI

# 1

# Bu Eller miydi

## BU ELLER MİYDİ

Bu eller miydi masallar arasından
Rüyalara uzattığım bu eller miydi.
Arzu dolu, yaşamak dolu,
Bu eller miydi resimleri tutarken uyuyan.

Bilyaların aydınlık dünyacıkları
Bu eller miydi hayatı o dünyaların.
Altın bir oyun gibi eserdi
Altın tüylerinden mevsimin rüzgârı.

Topraktan evler yapan bu eller miydi
Ki şimdi değmekte toprak olan evlere.
El işi vazifelerinin önünde
Tırnaklarını yiyerek düşünmek ne iydi.

Kaybolmuş, o çizgilerden
Falcının saadet dedikleri.
O köylü çakısının kestiği yer
Söğüt dallarından düdük yaparken...

Bu eller miydi kesen mavi serçeyi
Bir kaç damla kan ki zafer ve kahramanlık.
Yorganın altına saklanarak,
Bu eller miydi sevmeyen geceyi.

Ayrılmış sevgili oyuncaklardan
Kırmış küçücük şişelerini.
Ve her şeyden ve her şeyden sonra
Bu eller miydi Allaha açılan!

## O KÜÇÜK ELBİSELER

Ne kadar da çok dikersiniz gelinler,
Hiç biri eskimeyen o küçük elbiseleri.
O küçük elbiselerle hayattan geçer
Kalbin ve Allahın en güzel yeri.

Nasıl da beyazdır sabahlar içinden
Bir körün ellerine değen aydınlık bir su.
En uzak bulutlar ki görünmez geçerken
Meselâ nisan yağmurunun şekilsiz korkusu.

O küçük elbiseler ki... aşktan önce,
Şuurdan evvelki yarı dünyalar.
Dudaklarda meçhul şehirlerden bir kaç hece
O küçük elbiseler ki yalnız unutması var.

Rüzgâr değmez onlara hiç bir zaman
Ve yalnız onlar duyar kalbi.
Kaybeder içindekini dünyadan
Masallardaki sihirli külâhlar gibi.

İstenir, oyuncaklar birleşip
İnsanı geceleri uzaklara götürsünler.
O küçük elbiseler ki şeffaf ve ılık
Geçer içlerinden adı bilinmiyen günler.

Ay aydınlığı, akşam semasında,
Rüyanın, masalların, uykunun hendeseleri.
Hatırlıyorum vücudumun hafızasında
Rüya, masal, uyku kadar o küçük elbiseleri.

## ABLAMLA ARAMIZDA

Ablacığım, nerede o günler
Yeşil erik yerdik sadece.
Dersleri çabuk bitirip
Tahrir yazardık her gece.

Artık kemanını bazan çalıyorsun,
Çocuklarından vakit kalmaz.
Yazık ama itiraf edeceğim
Seni seviyorum daha az.

## AĞIR HASTA

Üfleme bana anneciğim korkuyorum,
Dua edip edip, geceleri.
Hastayım ama ne kadar güzel
Gidiyor yüzer gibi, vücudumun bir yeri.

Niçin böyle örtmüşler üstümü
Çok muntazam, ki bana hüzün verir.
Ağarırken uzak rüzgârlar içinde
Oyuncaklar gibi şehir.

Gözlerim örtük fakat yüzümle görüyorum
Ağlıyorsun, nur gibi.
Beraber duyuyoruz yavaş ve tenha
Duvardaki resimlerle, nasibi.

Anneciğim, büyüyorum ben şimdi,
Büyüyor göllerde kamış.
Fakat değnekten atım nerde
Kardeşim su versin ona, susamış.

## ÇOCUK, GECE, AYAKKABILAR

Gece olunca herkesten gizli,
Bir işimiz vardı çok garip.
Ayakkabıları dizerdik kardeşimle
Hırsızlar gibi taşlığa inip.

Babamınkiler bir yanda benimkiler bir yanda
Biz iki erkek.
Gecenin ve mesafenin karanlığına karşı
Kimbilir neler düşünerek.

## KORKU

Korkuyorum anneciğim nerde ellerin
Bu gecelerden ki kalbe âşina.
Havalarda büyük misafirlikler dolaşıyor
Korkuyorum, değerken karanlığın hayatına.

Korkuyorum, değerken karanlığın hayatına.
Bu binalardan ki yaşamaz.
Yüzüme mesafelerle temas eder
İnce bir serinlik uykudan daha az.

Korkuyorum anneciğim nerde ellerin,
Bu adamlardan ki çalışmakta
Sabahın temiz şarkıları
Yükselmiş bayraklar uzakta.

Korkuyorum anneciğim ellerin nerde
Okşa benim saçlarımı rüyaya bedel.
Garip ninnilerle uyut beni
Korkuyorum yaşamaktan ki çok güzel.

## A S K E R L İ K

Çocuklar ki ölümden habersiz,
Çok yaşamanın meçhul arzuları.
Sabahlardan uzak mesafelerde
Vaktin gölge bilmiyen suları.

Nasıl sarışın ve aşina
Aydınlıklar gibi rüyadan.
Saçların bilinmez parıltısında
Uçup gitmek üzre an.

Hepsi daima gülümser
Yüzleri dönmüş denizlere.
Günlerce beraber yaşanılmış
Nedir isimleri sorulmamış bir kere.

Ve hiç bir yerde değil
Kalpleri, uykuları, ayakları.
Dün, daha evvelki gün, masallar
Henüz büyümektedir tarlada başakları.

Onlar ki değnek atlariyle
Hayata, sonsuzluğa, zafere hücum eder.
Kaybolmuş askerlik oyunları
Kahraman ve şehit askerler.

## SULTAN

— Bir şark masalından —

Muhteşem sultan emretti vezirine,
Kalbinde maverası, cihangirlik denen yasın.
Hudutlar ve şarkılar ve mevsimler arkası,
«Bir yere varalım ki benden büyük olmasın!»

Bir yere geldiler ki zümrüt gök,
Bir taç gibi parlıyordu sultanın alnında.
Sulha ve zafere ait
Elmas kabzeli kılıçlar kında.

Sarayın bahçesinde uzanıyordu
Sonsuz ülkelerin yeşil varlığı.
Bir kalp gibi çarpıyordu, dağlar derinliğinden,
Muhteşem sultanın bahtiyarlığı.

Sabah yollarında parıldıyordu ağarmış
Bütün kırallar ve bütün hazineler.
Yayan geliyordu kırk günlük yollardan
En büyük adamı görmek için nineler.

Denizler ve gemiler havuzlarında,
En son mertebe diyordu avuçlarındaki fal.
Kadın kuşlar gibi konmuştu kendiliğinden
Tahtın eteklerine kartal.

Tahtın eteklerine yüzünü sürüyordu
Körler, açılıyordu gözleri.
O kadar güzeldi ki seyrine gelmiştiler,
Dağın taşın ejderi.

Tahtın eteklerine yanaşan tarlalardan
Hayatı arzederdi altın başaklar.
Geceler kadar büyük saltanatını söylerdi
Yıldızlarla bir hizada bayraklar.

Baharın en güzel meyvasını taşırken
Dallar hürmetle eğilmiş.
Muhteşem sultanın büyüklüğünde
Kalpler aşkın değilmiş.

Süzüyordu etrafını gülümseyerek
Muhteşem sultan mağrur ve sonsuz.
Ona meçhul parıltılar verirken
Alkış seslerile ürperen havuz.

Ve muhteşem sultan yavaş yavaş doğruldu,
Dondu nur sularıyla altın oluklar:
Haykırdı deliler gibi, yas içinde, Allaha
— Çocuklar benden bahtiyar, çocuklar.

## BÜYÜK AZAT

— Mektep sıralarının son yazısı —

Sen ey dirseklerimin saadeti
Başaklarla uzaklaşan mevsim.
Daima bir meçhul olarak yaşamakta
Bütün unuttuklarım, bütün bilmediklerim.

Nur kesildi küçücük ayaklarım
«Bismillâh» ımla geçince eşiğinden.
Masallar başkalarına kaldı,
Bir elimden babam, bir elimden sen.

Mermer serinliği anların
Göklere konmuş mermer güvercinler.
Haber ver onlara ki ben gidiyorum
Bu küçük cenazeyi seyretsinler!

Kuşlarla beraber sabah şarkıları
Ruha sessizlikler veren fiil.
Yine sarışın tenbeller gelecek
Fakat ayni tenbeller değil.

Sen ey hep ayni yüzle gülen sema
Nereye götürüyorsun altın çocukları.
Nereye, nereye, nereye,
Karanlıklarla dolmakta günün olukları.

Mavi çubuklarla üçü saymak
Sıra uykuları ki artık yok olmuşlar.
Kalbin sessizliği içinde
Bir tromba gibi devam eden koğuşlar!

Sen, saçlarımı ikindiye bağlayan el,
Geri ver, geri ver düşüneceklerimi.
Sen ey, mel'un hayvan nasıl yedin
Benim rüzgâr bilmeyen nazlı çiçeklerimi.

Taş ormanlarda kısılan lâmba
Ki nal sesleri duyulan.
Yüksele dursun daimalara
Deniz uçurtmalar, açıklardan.

Sen, geçip giden kalbe aşina,
Hücum eden dalgalar, uykusuzluk.
Ah affet beni, anlıyorum, dinmiyecek
Senin gizli hüznün, ihtiyar çocuk!

## M E V S İ M

Ağlamak isterim ki tenhada
Bir sabah vakti, kırılmış oyuncaklarım.
Bulutlar gitmiş gemilerle
Ve sularla dolu uzaklarım.

Kuşlar, terketmiş telleri
Evler, her zamankinden fena.
Hayretle ve hüzünle bakmaktayım.
Sulardaki resimlerin bozulmasına.

Altın tarlalarda şarkılar
Eskisi gibi, en eskisi gibi.
Ve o kadar çıplak ağaçlar
Ki sızlatır kalbi.

Hayır inanmıyorum katiyen
Düştü yerlere bayraklarım.
Ağlamak isterim ki tenhada
Bir sabah vakti, kırılmış oyuncaklarım.

## ÇOCUKLAR KORKUNÇ ALLAHIM

Çocuklar korkunç, Allahım,
Elleri, yüzleri, saçları.
Uyurlar bütün gece
Yok sana ihtiyaçları.

Çocuklar korkunç, Allahım,
Bebek yaparlar haçları.
Aşina değiller hatıramıza
Severken ayni ağaçları.

## 8 6

Dünya kadar büyük bir günüydü çocukluğumun,
Mektebe ilk gittiğim o altın sabah.
Omuzumda kalmıştı el sıcaklığıyla
Anamın okşarken söylediği bir «Bismillâh».

Muhayyeleme sığmayan beyaz bir bina
Ve kocaman bir bahçe ki oyundan büyük.
Harfler kadar yabancı ve çirkin çocuklar
Renk renk elbise, renk renk göğüslük.

İlk ders bir bayramın sonu gibi soğuktu
Gördük karatahtada, «Hesap» denen karaltıyı.
Ezberletti kendi numarasını hoca, herkese;
Ben de öğrendim iki haneli seksen altı'yı.

Ve paydos gelmedi bir türlü odamıza
Duvardaki levhaları ezberledim, masal gibi.
Deminki çirkin çocukların oldu yavaşça hepsi güzel
Ve o sevgiyle sevdim onları ki sızlatır daima kalbi.

Oyunlar ve neş'elerle geçti o gün
Ve tatlı rüyalar gibi bitti mektep.
Bilgimi düşürmeden eve götürmek için
İçimden seksen altı, seksen altı diyordum hep.

Eve gelince kestim defterimden bir güle benzeyen iki rakamı
Dolabıma yapıştırdım yan yana, bir zafer saadetiyle
Ablalarımın göreceği saati bayram gibi bekledim
Tatlıydı bu bekleyiş mavi bir arifeden bile.

Fakat şaşırmıştım iki rakamın yerini
Dolap kadar, ev kadar güldü halime ablalarım.
Anlar gibi durdumsa da anlamadım yer değişse ne olur
Ki hâlâ para saydıkça o hayreti duyarım.

Ki hâlâ yaşarım bir ayrılıkta o hayreti
Dalarım 86, 68 diye bazan.
Yer değiştirince başka şey olmak ne tuhaf
Ne tuhaf ölümü duymak seksen altıdan!

# II

# Vücudu Yaratmak

## VÜCUDU YARATMAK

Toplansın baş ucuma bütün dilenciler
Bir dilim ekmek lezzetinden bahsedelim.
Mevsimle vaktin arasında
Körler gibi karanlıktan emin
O kadar tenha, herkes hâtırasında.

Şükür ateşleri yanar karşı dağlardan
Doymuş çobanların âdeti.
Kuşların konduğu yalnızlık,
Kalbimiz daha sadık.
Anacak kaybolmuş saadeti

Sıhhat dolu hayvanlar emniyet verir
Abdal ve saygısız, obur ve serbest.
Hülyamızda şehzadeler uyurken,
Hicap duymaksızın bahsetsin herkes
Vücudunu yaratmak zevkinden.

## FİİLSİZ DÜNYA

Dalgaların, mavi dalgaların daha arkasında
En güzel hâtıralar ki en eski.
Bütün hayatın nedameti kadar sonsuz
İlk gençliğin rüyaları kadar güzel belki.

Meçhul bir ormanın isimsiz nebatı
Ve meçhul geceler ki sonsuzluk, ruhun karanlığında.
Ayakların sükûnunda istikbal kadar bir ses:
Toprakta asırlarca evvele ait bir elveda!

Kelimeler ki dallarda kuşlar gibi
Kuşlar ki damla damla sessizlik.
Bütün sükûnu ve rüyası
Bütün zamanı hayatın, gençlik.

Hacimların ebedî misafirliğindeki azap,
Ve fezalar ki hacimleri, Allahta.
Yeni bir şiir maverasından
Yeni bir sarhoşluk, güzellik ve fayda.

Kâinatın sükûn senfonisinde,
Aşkın semalarındaki beyaz bulut.
Her şey Allah kadar mevcut ve hareketsiz
Her şey namevcut!

## BİR GÜLÜN ÜSTÜNDEKİ AN

Geceyle aramızda mavi bir şey sallanır
Ki ölüm kadar uzak, ki ölüm kadar güzel.

Sükûn ve aşk, havadan, ruhtan bir heykel gibi,
Dünya, kâinatların bahçesinde bir heykel.

Düşüncemizden geçen bir çizgi duyuyoruz
Aşkın ufukları ki yalnız renk, yalnız emel.

İnliyor, yarasalar halinde, günahların,
Karanlık ruhumuzda bulup kondukları tel.

Vücudumuza değen ebediyet içinde
Bir tek an duyuyoruz, bütün bir ömre bedel!

## S E S S İ Z L İ K

Güler gibi duran eşya
Eşyada yaşıyan diyar.

Ortalıkta bir yalnızlık,
Birisi kaybolmuş kadar.

Bir aynadan geçmiş sanki
Rüya gibi esen rüzgâr.

Beyaz bir fanus içinde
Yüzen ve yüzen balıklar!

## GECE GÖKLERİ

Rüzgârlarla sallanan yıldız ışıkları
Duyan eller ki toprakta.
Garip hasretlerin uykusundan geçmek
Bir aşinalık var yaşamakta.

Göklerin saatsiz karanlığında
Caddelere muvazi uzanan hayatlar.
İkinci bir şehri hatırlayan
Ki kaybolmuş nebatlar.

Değiyor yüzüme rüya mumyalar
Atmosferde hâlâ dalgalanan ilk ninni.
Dükkânlar ölü gözleri gibi örtülüyor
Arıyor bir cenaze sahibini.

Büyük mimarîsi varlığın
Hacımların doğduğu büyük an.
Bir sessizlik parıltısı içinde
Kâinat, en güzel hâtıradan!

Bir adadır serinlikte vücudum,
Bütün mesafeler samimi.
Dünyalara nisbetle buluyorum.
Ne kadar güzel kendimi.

Parıldar büyük sembol ve ölümün arması,
Meçhul burçlarda aydınlık.
Talihin muhteşem iskeleti,
Daha uzun, daha açık!

Ey gök ey benim maviciğim,
Aziz olsun yıldızlarda bitmeyen.
Allahın eli gibi geç daima
Ağrıyan gözlerimden.

## DURAN SAAT

Eskiden kadınlar taşırdı altın testileri başlarında
Bu ne kadar güzeldir.
Yok şimdi sularda o lezzet,
O şifa, o tesir.

Eskiden geceler daha karanlıktı
Gündüz daha aydınlık.
Yok şimdi vaktin sonsuzluğu
Lâmbalarla hülyayı kaçırdık.

Eskiden en büyük adamlar,
Süslerdi iğne ucuyla dağlar gibi mezarları.
Yok şimdi ki bizi perişan eder,
Ölmek sabrı.

## S A B A H

Şükretti serçeler Allaha
Sularla taştı tahta oluk.
Dağlar büyüdü biraz daha
Mermer yelkenlerde yolculuk.

Arabalar dolusu bir an
Kara topraktır memnun olan.
Yürüdü yolcular ardından
Anasından ayrılan çocuk!

## Ç O C U K

Daha fena geceleriniz gelecektir
Pişman olup onu döveceksiniz.
Gökteki yıldızlardan habersiz
Evinizin yemekten sonrasında.

## U Y A N I K L I K

Kimine çocuk vermiş onu sever
Söyler karanlıklarda ninnisini.
Kimine tarla vermiş onu eker
Bekler sabahların sisini.

Kimine orman vermiş ağaçlar,
Oyalar ruhu bir sonsuz mevsimde.
Kimine gökler vermiş, üstünden
Geçer yıldızlar ve aydede.

Kimine yatak vermiş, yatmakta,
Kimine sabahlar, uyanmaktadır.
Nazlı sevgililer vermiş kimine
Ki daima uzaktadır.

Vücudunu bir büyü gibi örter
Kimine meçhul ipekliler vermiş.
Kimine hâtıralar, açık bir kapı -
Kadar bitmez ve geniş.

Hastalıklar ruha nedametler veren,
Sonsuz hastalıklar vermiş kimine.
Meselâ bir ikindi uykusundan sonra
Serin bir rüzgâr vermiş, kimine.

Kimine bir sürü, kimine bir vezin;
Ki sesler gelir, acayip sesler.
Kimine muhteşem bir kışla vermiştir
Ki orda nöbet bekler.

Fakat ey bütün dostlar,
Nerdedir çizgisi sonsuzluğun?
O ki daima yaşayacak,
Bizi avuta dursun.

## BATI

Ağaçlar ki uykuda gezer gibi
Bütün hayatı unutmuşlar.
Kimbilir kondu nerelere
Günü selâmetleyen kuşlar.

## D Ö N Ü Ş

Askerler dönüyor ihtiyar askerler,
Sulhun mavi dağlarından.
Kalbimize ne kadar aşina
Adımlarında kalan.

Türküler dönüyor nurdan türküler
Kağnı arabalarından söylenmişti.
Karşı bahçeler ki ayna mıdır
Nasibi devreder şimdi.

Kuşlar dönüyor, sadık kuşlar,
Bahar için değil, saçaklarımız için.
Dönen mesafesiyle var oluruz
Mevsimler arkası güzelliğin.

Gemiler dönüyor garip ve zengin.
Garip ve sonsuz sular üzerinde.
Gemilerle beraber gelen şey
Aydınlıklar gibi yüzer, derinde.

Ve bunlar değil de ey gecem,
Sen dönüyorsun ellerime, sen.
Aşka ve hayata dönüyorum
Toprağın bütün ölülerinden!

## GECELEYİN

Ver benim nasibimi avuçlarından
Arzular içre gezen çocuk.
Ver benim hatıralarımı
Sabahlarla başlayan yolculuk.

Sen ey yıldızlar ki daima
Kaybolan uykumu ver benim.
Ver, rüzgârlarla dolan su,
Karanlıkları ki dinsin düşüncelerim.

Ver benim aşkımı uzaklardan
İsteristemez yaşamak.
Yarına ve her zaman, ver benim,
Nurdan ekmeğimi, nurdan başak.

Gün kararmakta korkuyorum.
Ver benim kuşlarımı, saçaklar.
Ey gök sonsuz dualarımı
Ve benim ki azadolacaklar!

## ŞARK

Gönlüm uzaklaşıyor rüyalarca göklerden
Açılıyor içimde, içim kadar bir lâle.
Durgun bir akşam gibi çıkıyorum bu yerden
Bir kapı ki açılmış maziye, istikbale.

Mazi ve istikbalin elele gezdiği yer,
Ağaçlar gibi sükûn, ufuklar gibi sesler.
Bir hava ki yüzüme değil ruhuma değer
Dalıyorum Tanrının yaşadığı hayale.

Tabiat yokluğunu düşünürken ben neyim,
Birer siyah servidir ruhum, aşkım, her şeyim.
Mest olmuş bir ebedî gençliğin içindeyim
Ki Allahla doludur bu muhteşem piyale.

Asırlar aşk yüzünden unutulmuş bir namaz,
Ki uzak minareler gibi ruhumdaki haz.
Birleşmek ve kavuşmak gönlümü doyuramaz
Hasretim mazi kadar, mazideki «visâl» e.

Başım bir ada sanki denizler gibi bu nur,
Asırlarca aydınlık, su olup durulmuştur.
Ömrüm bir mısradır ki okuyan yanlış bulur
Ve mest eder gönlümü ondaki her imale.

Beyaz bir kasidedir şimdi karşımda zaman
Şark doğuyor içime Kur'anlar arkasından.
Süzüyorum yokluğu ben hayran, gönlüm hayran
Ve sessiz düşüyorum ölüm gibi bir hale!

# III

# Boş Vakitler

## BOŞ VAKİTLER

Düşmüş bir taşın hacmi gibi boş vakitler,
Dolduramıyor vücudum kaç yıllık yerini.
Meçhul bir telgraf bekliyorum o kimselerden
Ki ben hatırlamam, bilmem, kendilerini.

Camlarda kalan elektrikler
En uzak memleketlerden bir yangın.
Duyar sonsuz karanlıklarda, zavallı hendesesini,
Odam ışıktan mikâbının.

Sarhoş bir kör gibi geçer sokaklardan
Artık unutulmuş bir moda.
Gece rüyaların mel'un iskeleti
Bekler uyumamı, penceremin altında.

Bir kılıçtır ki girmiş müzelere
Sessizliğim, kaybolan hayata ağlar.
Kâğıtların üstünde bir kaç sarı dakika
Harap minarelerin çatlaklarındaki otlar.

Hayır aşk değil, ölüm değil,
Hepsi birden kalbimde şehrin,
Başka şeyler düşünmek istiyorum
Kalemi tutan bu el ne çirkin.

## AZADEDİN IŞIKLARI

### I

Azadedin ışıkları, lâmbalardan,
Ki gitsin tekrar bulunmaz zamanlara.
Uyanışların yarı varlığı kadar silik
Ki tesadüf edilir kaybolanlara.

Parlar dağların akrabalığı
Odunları sönmüş çobanlara.
Ve nedamet daima misafir
Ey, namütenahi hanlara!

II

Azadedin ışıkları, lâmbalardan,
Ki sızlamasın karanlıklarım.
Kimseler duymadan var oluyor
Esen rüzgârla açıklarım.

Lâhzalarla gelir uzaklardan,
Lâhzalarla giden varlıklarım.
Beni azadetti Allaha
Bir gece yarısı, tanıdıklarım!

## GÜNDÜZ

Güneş doğar muhteşem ve mağrur,
Düşer yapraklar sabaha.
Mevsimin düşünceler gezen havasında
Tenbel çocuklar daima uyur.

Perişan dallarda bir huzur
Sonsuz feyzi bitti gecelerin.
Her şey bize mahsus sanılırdı
Karanlıklarda ki arzular uçuşur.

Ve fazla aydınlık fazla billûr.
Katiyen aşina değil, bahtımıza.
Nerde ellerimizle beraber düşünen
Nerde o garip hayvanlar ki bizi bulmuştur.

Karanlık boyunca kalbi terk etmeyen nur,
Benzedi kendiliğinden, nedamete.
Bakınız! Bu kuşlar dolu semada,
Bize kıymet vermediği aşikâr olur!

## GECE YARISI

Karanlıklarda büyüyen şekiller
Ve müthiş bir aşinalık toprakta.

Eşyalar uyandı meçhullerden
Garip gürültüler duyulmakta.

Tenha varlıkların serinliği
Hatıralarla büyür uzakta.

Rabbim bırakma beni korkuyorum
Ki bütün azalarım yaşamakta.

## ÇARMIH

Nebatların insana olan küfrü,
Çirkin duası, toprakların.
Bütün şekiller üstünde
Uzakların, daha uzakların.

Sessizlik bir uykudur ki geceden büyük
Cesaret ve aşka giden yolları.
Uzanır, yumruklarla Allaha,
İmanın tahta kolları!

Mavi belâ göklerini bulmuş
Bütün yelkenlerden habersiz ada.
Dünyadan ötelere ait bir hal
Artık yürümiyecek ayaklarda.

Çağıradursun hayata, kalbi,
Azap, kargalar gibi, karşıdan.
Bir zaferdir ki daima susacak
Tunç bir bayrak şeklinde kan.

Kinin, ölümün heykeli,
Vücutta yaşayan bir mermer.
Aşka, altın yarasaları vermekte,
Defne dallarına akan çeşmeler.

Sarılmalı, felâketine aklın,
Başka hâtıralar ki benzemez ilke.
Selâm olsun sana her vakit,
Göğse hudut olmıyan ülke!

## Y Ü Z Ü M D E

Yüzümde, güneşten yaprakların altındaki yüzümde,
Bir yayla rüzgârının ay ışığı gibi kanatları.
Büyük yolculukların arifesindeki silik uykular
Ve yüzümde rüyaların sükûndan sür'atleri.

O sabahlar ki iki avuç su serperken
Yüzümde en derin deniz diplerinin kâinatları.
Ve sonbahar dallarının gölgeleri yüzümde
Sonsuz mevsimlerin o altın nebatları.

Yüzümden annemin elleri gibi geçer
En ışıksız dünyaların hilkatleri.
Ve hayalden bir mimarî halinde
Yüzümdeki mazinin aşk saatleri.

Yüzümde bir temas gibi çizgiler hissediyorum
O çocuk kahkahalarımın kaybolmuş hatları.
Yüzümün çirkin mumyası karanlığa değdiği yerde.
Meçhul ölülerin meçhul hayatları.

## M A Ğ A R A L A R

Mağaralar ki alnımın heykeli
Düşünceler kadar karanlık.
Sadaka istiyen iğrenç eller gibi
Daima, daima açık!

Vahşi bir atmosferdir ki hayatı bilmez
Kanatlarla titremeyen havası.
Felâketlerin sonunda meçhul noktalar
Sarhoş gecelerin yuvası.

Kalbin Allahtan koparabildiği yer
Ki en uzak maziler kadar derin.
Hatıralara doğru sıkılmış
Yumruklar içindeki sonsuz kin.

Bir hacim ki sade yaşamak
Uykusuz lânetlerin esneyen ağzı.
Madenler ve ormanlardan
Gelen yalnızlıklar duyulur, bazı.

Bütün karanlığı ile, aşina olur
Bir damla yaş gibi damlayan fecre.
Oyulmuş gözleridir küfrün,
Bakar, kaybolmuş lezzetlere!

## DAİRELER

Hava içinde yüzen eşya
Hayata devam eden yıldızlar.
Bir yüz ki insana daima bakar
Kalbin maziyi seyretmesi gibi.

Her yerde ayni miktarda yaşamak
Nebatlar ve hayvanlar, hepsi bir.
Kâinatın okunmaz saatidir
Mavi ve beyaz hareketleri, bulutların.

Bulunduğu an içinde kaybolan vücut,
Gençliğin, asırlarca önceyi anlaması.
Unutmanın, üşenmenin, vazgeçmenin dünyası
Hatıralar, vazifeler, arzular arkasında.

Komşu mektepteki çocukların şarkısından sonra,
Bir sessizlik, senelerce geçmişten.
Habersiz ıslık çalmak düşünürken,
— "Islık çalma yavrum, şeytanlar toplanır..."

Gemiler ki uğramaz, geçer açığından,
Talihler ki ıssız ve çirkin bir ada.
Geceleyin nara atılan sokaklarda,
Köylü arabaları, sabah erkenden.

Ne bir inanış, ne bir düşünce,
Yalnız yaşadığımdır kalbimde kalan.
Serçeler gibi uçmuş altın dallarımdan,
Niçinler ve çünküler!

## BİR ANIN İÇİNDE MEMLEKET

Bir an yaşıyorum ki sahibi yok, Allahı yok,
Hasretini çektiğim bir dünyaya doğuyorum henüz şimdi.
Gecelerin karanlığında kaybolan vücudumla
Yıllarca ve yıllarca bu dünyayı bekledimdi.

Henüz şimdi değdi alnıma cehennemdeki mecnunun,
Yalnız aşk derken kalbinde açan baharsız gül.

Henüz şimdi uçan ruhumu havada gördüm.
Şafaklarca gerideki o şarkıyı dinledi gönül.

Bir an, bir an ki kâinat kadar büyük,
Bir an ki Allah bile henüz şimdi var olur.
Ceddimdeki bir ninenin o beyaz duasıyla,
Torunların torunu henüz şimdi bahtiyar olur.

Henüz şimdi ilâhi bir tesadüfle öldü belki bir şehir
Ki ruhumdan geçen beyaz bir şehir duyuyorum.
Belki de henüz şimdi doğdu beni sevecek birisi
Bir kaç asır istikbalde yürür gibi oluyorum.

Ne yazık kimsecikler hissetmedi bu mavi anı, yüzünde
Bitti, başlangıçsız zamanın yarısı bitti.
O insan ki asırlarca evvel kendini öldürmüştü.
En uzak yıldızlara varır bakışı, henüz şimdi.

## ARASINDA

Beyaz bulutlarla ay arasında
Eskiden söylenmiş bir şarkı gibi durmak:
Ruhum, hatıradan ve rüyadan bir şafak
Bir ışık mesafesiyle açılmış o kirpikler arasında.

Arasından altın hatıraların ki aşk kadar engin,
Beyaz yaprakları arasında kimsesizliğin.
Duymak, ruha geçen baharını mazi denen çelengin;
Düşünmek o çiçekler, o çiçekler arasında.

Denizler, denizler ki gönlümün adasını çevirmiştir,
Denizler ki yüzer sükûnunda bir balık gibi şiir.
Hayatı ruha sular arkasından verir.
O garip nebatlar gibi kalmak denizler arasında.

Arasında, mavi çiçeklerin beyaz güllerin,
Bir ölünün hissettiği o iki an kadar serin:
Biri hayat gibi sonsuz, biri ölüm gibi derin,
Unutulmak ebediyen o iki an arasında.

Göklerin karanlığında bütün yolculuğum,
En büyük, en güzel, en uzak bir yıldız sanki ruhum,
Rüyadaki güller gibi rüyaca yaşıyorum;
Sevmek ve ağlamak ve yok olmak arasında.

## DEVAM

Yüzüm hangi taraftaysa orası güzel görünür,
Şehirle ovanın birleştiği yerde.
Nedametle değil ve razı olmamış,
Ve yıldızları büyük gecelerde.

Yüzüm hangi taraftaysa orası güzel görünür,
Vaktin duasız göklerinden.
Bir şey var, bir ağaç kadar çıplak,
Daima, her işte büyüyen.

Yüzüm hangi taraftaysa orası güzel görünür,
— Varlığın vücut içre selâmına,
Ağarırken sabah dağları uzaktan —
Kadın ve ölmek namına.

## YADİGÂR

### I

İstemesin, kimse istemesin,
Benim başaklarımı topraklardan.
Beklemesin, kimse beklemesin,
Benim gemilerimi uzaklardan.

Unutmasın kimse, unutmasın,
Benim sularımı, dursa da.
Dinlemesin kimse, dinlemesin ,
Benim şarkılarımı, tenhada!

II

Uyumasın kimse, uyumasın,
Belki kıyamet kopuverir bu gece.
Ağlamasın kimse, ağlamasın,
Benim gibi uykusunda gizlice.

Bırakmasın, kimse bırakmasın,
Bir tek gününü, dünyada.
Aramasın, kimse aramasın
Kaybolan çocuğu olsa da!

## V Ü C U T

Bu papaz ne istiyor
Rabbim, önüme çıkmış.
Bu yağmur ne istiyor
Penceremden bütün kış?

Bu gökler ne istiyor
Ellerimden her zaman.
Bu çocuk ne istiyor
Yüzüne baktığım an.

Gölgemi vermez bana
Bu sular ne istiyor.
Haber yok arkasına
Bu yollar ne istiyor?

Böyle gelip geçenden
Bu evler, ne istiyor.
Akşam olunca benden
Bu vücut ne istiyor!

## H A Y R E T

Nasıl dönerler Allahım elverine,
Ne götürürler, avuçlarında, günden.
Vaktaki sular karardı ötelerde
Nasıl geçer lâhzalar yaşamamın üstünden.

Nasıl örterler Allahım kapılarını
Neler bırakırlar dışarda.
Ki başlar daima geceleyin
Nasıl bir hayat, sokaklarda.

Nasıl yakarlar Allahım lâmbaları her gece,
Nedir ellerin o büyük sabrı.
Karanlıklar içinde bırakmak
Ve seyretmek hâtıraları.

Nasıl okurlar Allahım kitaplarını
Hiç bir şey düşünmeden.
— Çiçekler severken toprağını
Yıldızlar titrerken. —

Ve nasıl gelir Allahım uykuları,
Sırları devreden oluklar.
Arzu ve nedamet dolu
Nasıl uzakta, nasıl uzakta, çocuklar!

## GECE VAKTİ KİMSESİZ YOLLARDA

Gece vakti kimsesiz yollarda
Topraktan sızan aydınlık.
Gemiler geçti mevsimlerden,
Nereleri ki sormadık.

Gece vakti kimsesiz yollarda,
Akla birdenbire gelenler.
Sevgilerle başlayan gök,
Nerelere ki devam eder.

**Çocuklardı, şarkılar içinde,**
**Tutmuş altın sulardan.**
**Nedametiyle derinlikler arkası ,**
**Bir vücut gibi kalan.**

Gece vakti, kimsesiz yollarda
Sonrasızlığa ait yaşamak.
En güzel, nebatlar gibi,
Ve nerelere ki uzak.

## RAHMETSİZ

Yazılar yazılmış mermerde
Ve beyaz sessizliği nedametin.
Kuşlar ki saçalara çekilir
Ağaçlara konan vakitlerde.

Köylülere merhaba demek
Ey nasibin sonsuz karanlığı.
Söndürdükten sonra lâmbaları
Vücudu Allaha devretmek.

Sahillerin vatansız kumları
Kalbimde benim olmayan arzular.
Hatıralardadır ki lezzetle duyuyorum.
En güzel ve uzak rüzgârı.

Bütün istikbale âşinalık
Kapıları kilitlerken her gece.
Ey harap evlerimizi mes'ut eden
Göklerdeki analık.

Kıt'alar ki düşen gölgeleridir
Sonsuzluklarda uçan meçhul kuşların.
Uzat karanlıklarını uykuma
Kalbe bir tesadüf gibi dolan şehir.

Selâmeti dinmez gecelerin
Arkasında garip ve uzak.
Ve nerelere doğru devam eder
Nazlı çiçekleri bahçelerin.

## TENHA

Ben öleceğim, kimse seyretmesin,
Güneş ve düşünceler içinde.
Soyunacağım elbiselerden ve hatıralardan,.
Bir semalar sessizliğinde.

Asûde ve mahzun ellerimle,
Nasibimi bir kenara bırakıp.
Eski şarkılar söylerken,
Dağlarda ateşler yakıp.

Kimse seyretmesin, aşk ve sonsuzluk,
Garip mezarlıklar -arasından gideceğim.-
Kokulu sularla yıkanarak
Karanlıklarda zevk edeceğim.

## KARANLIK VE OLMAMAK

Vaktin saati çalmak üzere
Senden başka nedir hâtıralarım?
Karanlığın genişliğinden
Böcekler gibi seslenir bahtım.

Bir nehir geçer evimin kenarından
Alır ışıklarını, lâmbamın, gider.
İçimde devam eder sabırsız
Ölülere ait düşünceler.

Zaferleri yok bahçelerimin
Ağaçlar uyur, kuşlar daima.
İşten kendimi azadederim
Geceler, sahip çıkar vücuduma.

Kızlar ve kadınlar halden anlamaz
Çağırır beni heykellerden.
Anamın felâketiyle davet eder
Arzular, geldiği yerden.

Kalmamış, kalbimde, bahar ve toprak,
Nedametler örtmüş suları.
Gecenin çocukluğuyla dolan yollarımda
Kelmamış çocuları.

## GECE YARISINDAN SONRA KÂĞITLAR

Eskiden görülmüş bir memleket gibi yakındır onlar
insana,
Bir kaç gece evvelki zaman kadar yakındır.
Gözlerimin içindeki karanlığa ışıklar bırakırz
Ve onlar bir benbeyaz şarkılar duyana.

Ve onlar beyaz bir sessizlik hazırlar bir duyana.
Bir çan ki şehir kadar büyük ve sonsuz.
Başımın içinde dünya kadar bir havuz,
Koşmak, atlamak, girmek... ve karışmak zamana.

Tabiat gibi kimsesiz gönlüme akşam gibi bir ana;
Aydınlık bir sevgiyle doldururlar içimi.
Ve onlar sanki bir karanlık resmi
Ki seyrederim geceyi üstlerinde, kana kana.

Gelir, bembeyaz boşluklarında yazılmış bütün yazılar
lisana
Akar, ruhumun denizlerinde, bembeyaz çiçekler.
Onlarla, yazılmamış yazılar ıduyarım birer birer
Ve onlar, hiç yazılmayacak yazıları söyler bana.

## A N L A M A K

Geceler ki dağların ruhu,
Dolaşır ovalarında sonsuzluğun.
Ve bir hâtıradır ki çağırır beni yorgun
Kuyulardan hayata devam eden su.

Gelir kirpiklerime ölmüş birinin uykusu
Bilmediğim adamlar çalar rüyalarımdan.
Enginlerin üzerinde yüzen bir an;
Yaşamanın sathında bembeyaz bir kuğu.

Ve Allahtır gönlümün bütün duyduğu,
Düşüncem, bir el gibi değmekte şekline, uzakların.
Uyur bir ekmek içinde rüyası başakların;
Geçer göklerimden başka iklimlerin bulutu.

En büyük ormanların en uzak otu,
Havuz dünyalarındaki akisler kadar derin.
Atmosferdeki ikinci dirilişi seslerin;
Kalbin hiç duyulmayan vuruşu.

Ve hayatın eşyalar gibi duruşu
Ve anlamak ve sevmek hayatı, arkasından.
Karanlıklar içinde kaybolan,
Karanlıkların kuşu!

## SİYAH VE KARANLIK

Kur'an okurdu babam bazen,
Galiba kadir gecelerinde.
Onun inanmış sesiyle biz çocuklar
Daha küçülürdük odanın en uzak bir yerinde.

Müteessir olurduk kışı gören kırlangıçlar gibi,
Garip sedalarda hiç bir şey anlamadan.
Henüz mektebe giden ablam, bilgiç bilgiç:
«Arapça» derdi, nefesiyle o zaman.

Arapça. Uzak karanlıklarda,
Siyah ve lâmba sönmüş gibi... uzar.
Ve çocuk kalblerimizi matemiyle kaplardı
Meçhul ölülere ait mezarlar.

Arapçadan nefret ederdik, lâkin,
Okşardı babamın okuduğu şey, muhayyilemizi.
Korkudan ve hayretten bir yeni dünya içinde
Muhakkak ki iman zaptederdi bizi.

Bir sesten sonra muhakkak başka bir ses gelirdi,
Ama nasıl başka, anlatılmaz.
Babamın sonsuz ahengi arasında
Olurdu yaşamalar daha az.

Ve olurdu vücudumuzdaki tarif edilmez çocukluk,
Nedense, daha uzun.
Uyanırdı karanlık hücrelerde,
Bütün yadigârlığı, ruhumuzun.

Ve babamın nefesleri yavaşlardı, hep ayni seslerle,
Tevekkül ve akıl dolu gelirdi bize, her taraf.
Babamın elleri büyürdü ve büyürdü babamın ellerinde
MUSHAF.

Ve nelerden sonra ben hatırlıyorum,
Bazı geceler, yani her gece.
Babamın ve başka sevgililerin arapcasını
Tesellisiz şeyler düşündükçe.

## D A Ğ L A R I

Dağları, mor bulutların
Yalnızlık veren dağları.
Akşam üstleri rüzgârın
Gurbete eren dağları.

Dağları bir çiçek çiği
Dağları su kadar iyi.
Sessizliğin sessizliği
Göklere seren dağları.

Bir rüya varki ruhumda,
Bir şey çağlar ki ruhumda
anlamazlar ki ruhumda
Hasret gösteren dağları.

# IV

# Saklambaç

## S A K L A M B A Ç

Şu anda meselâ bir saklambaç oyunu var,
Kuşlar gibi, saklanıyorum senden.
Görünmemek, bilinmemek, meçhul olmak arzusu,
Parlıyan dağlardan, düşüncelerden.

Şu anda meselâ bir saklambaç oyunu var,
Ebe benim ve arıyorum, seni.
Görmek, bilmek sırrına varmak,
Bahtın kokularını, denizlerini.

## R A H A T L I K

Sen büyüdüğün vakit çocuğum,
Yine çiçekler açacak dallarda.
Dallarda açan çiçekler gibi,
Yine çocuklar uyuyacak masallarda.

Sen büyüdüğün vakit çocuğum,
Yine uykular havuzda dibe gidecek.
Havuzlarda kaybolan uykular gibi,
Yine çocuklar mektebe gidecek.

Sen büyüdüğün vakit çocuğum,
Yine göklerden mavi gölgeler inecek yere.
Toprağı nurlandıran mavi gölgeler gibi,
Yine çocuklar gülümseyecek, askerlere.

Sen büyüdüğün vakit çocuğum,
Yine meltemler geçecek denizlerden.
Denizlerden geçen meltemler gibi,
Yin çocuklar olacak, rahatlık veren.

## ÇOCUĞUMA SÖYLEDİĞİM HERHANGİ BİR AKŞAM SERENADI

Sana büyük bir mezar hazırlayacağım,
Benden ve ölümden sonra.
Ve oradan efsaneler vereceksin,
Sen bütün çocuklara.

Allaha karşı güzelliğim devam eder,
Göklerden avuçlarıma düşen renk.
Uykular içinden hâtıraları,
Şehri nasibine terkederek.

Koyunlara ve büyük ağaçlara
Dağılan akşamlar vakti.
Sezilir ki sularda parıltılar,
Ve gecelerden yıldızlar gitti.

Babam, bir hikmet gibi beni uyandırır,
O karanlıklardan ki ruhumun.
Beklerim aşkın selâmetini,
Bir zafer kadar yorgun.

Dağlara, gölge vurmayan dağlara,
Akşamı götüren kuşlarım.
Benim gelmeyen sarhoşluğumdur,
Bağlarda kalan salkım.

Meçhulün hayatına kalbi misafir eder,
Evlerde güzel çeşmelerin suları.
Uzaklaşır gemiler gibi sahilden,
Varlığın yelken arzuları.

## SİYAH MERMERLERDE KALAN

Tanrım izin verecek,
Kaybedlimiş geceler hakkı için.
Seni azat edeceğim
Ellerimde bir çiçek.

Oynamaktan çocuğum, sade ve sonsuz,
Kuşlar uçarken meselâ.
Karanlıklarda yeniden tesadüf edecek,
O zaman ruhumuz.

## N A S İ H A T

Senin saçların varsa altın gibi,
Benim de vardı eskiden.
Çocuğum uyuma geceleri
Saçlarındır karanlıklarda giden.

Senin ellerin varsa nur dolu,
Benim de vardı uzaklarda.
Seyret geceleri çocuğum
Ki nur dolu başaklarda.

Senin kirpiklerin varsa rüyadan,
Benim de vardı uyku gibi.
Yum gölzerini geceleri çocuğum
Ki rüyalar bırakmaktadır kalbi.

Ve senin duaların varsa,
Benim de vardı,
Çocuğum geceleri dua et
İnsan uzaklaşabilir Allahtan.

## Ç O C U Ğ U M

Sen benim uzaklara yolladığım,
Hayata, enginlere ve nasibe.
Ey şehzademin mavi bahçeleri
Ve ey en güzel salkım.

Sen, bana gerilerden gelen,
Geceler ve nedametler arkası.
Ey sessizlikler ki dâvet eder,
Saçaklara serçelerim inmeden.

Kalbe selâmetlerle doldu,
Göklere hücum etti vakitler.
Belirdi, abdest alır gibi, vücudumuza
Ağaçların ve Allahın yurdu.

Geçti kapılardan serinlikler,
Parıltılariyle meçhullerin.
Yalnız aşka ve felâkete ait
Komşulardan gelen haber.

Sen benim aşka ve felâkete yolculuğum,
Ey altın ve karanlık.
Ölüyor gibi dinliyorum yaşamayı
Ey benim çocuğum.

## KALBE VE ÖLÜME DAİR

Yok senden başka inandığım
Kalbe ve ölüme dair.
Dağlar ve saadetler üstünden
Vaktim, sulara inmiştir.

Sahillerinde beyaz gemileri
Gemiler ki uzaktan işaret verir.
Dinlenirken ağaçlar toprakta
Kalbe ve ölüme dair.

Ülkemde kapılar kapandı
Kalbe ve ölüme dair.
Allahın kuşları semalarımdan
Kazasız geçebilir.

## E T T İ

Senin geceler arkası varlığında
Öyle kuşlar uçuyor ki korkuyorum.
Ve mavi gökler gibi günlerimi zaptetti
Senin Allahsız ruhun.

Sulara, nedamete uzanan sulara,
Yıldız ışıkları ve rüzgâr.
Ölüler gibi zaferi takip etti
Altın çiçeklerle hâtıralar.

Söyleye dursun sessizliğinden,
Şehrin kıyısındaki tarlalar, şarkısını.
Meçhul bakirelerden bahsetti
Meçhul gecelerimin sultanı.

Ah, yalnız senin avuçlarında kalsın
Bütün sırlarını veren boncuklarım.
Çocuklar ve ihtiyar askerler kaybetti
Ki benim kaybolduklarım.

## DÜNYANIN BÜTÜN ÇOCUKLARINA KARŞI YAZILMIŞTIR

Hepiniz el ele bir halka yapsanız,
Rüyadan ve şarkıdan bir halka.
Ve almasanız kimseyi,
Ortanıza benden başka.

Masallar gibi silinse etrafımız,
Şehzadeniz olsam sizin.
Biz mektebi ve dersi ebediyen terk ettik,
Ne olurmuş anneler vermezse izin.

Seyretsem yüzünüzü, birer birer,
Ve birer birer seyretseniz beni.
Garip saadetler duysak,
Bayramlıklar kadar yeni.

Nasip değil, sadece gökler midir,
Üstümüzden ninniler gibi geçen.
Yavaşça görünürken karşı dağlar,
Oyuncaklar mı hatırlarız, devlerden?

Gülsek küçük fidanlara sebepsiz,
Meselâ uçan kuşlar bir tuhaf gelse bize.
Ve gölgesinde altın karanlıkların,
Deliler gibi âşık olsak kendimize.

Hani geçen sene kopan uçurtmamız,
Kim bilir şimdi nereye gitti.
Uykular ve güller arkasından,
Oyunlar ki Allahın selâmeti

Siz dünyanın bütün çocukları, geliniz,
Rüyadan ve şarkıdan bir halka.
Ne olur, almayınız kimseyi,
Ortanıza, benden başka.

## ŞEHZADELER NİNNİSİ

Kim uyanır güzel olur
Uyumak lâzım çocuğum.
Nedir karanlıklardaki nur,
Uyumak lâzım çocuğum.

Kaybolurken vücut biraz
Saklambaç mıdır, anlaşılmaz.
Olur yüzlerimiz daha beyaz;
Uyumak lâzım çocuğum.

Yumunca gözlerini diner rüzgâr,
İçin yıldız yıldız parlar.
Başlarken fark edilmez şarkılar
Uyumak lâzım çocuğum.

Büyüsün herkesin kısmeti
Askerin nöbeti bitti.
Rahatsız olmasın ölüler gece vakti
Uyumak lâzım çocuğum.

## SEHER VAKTİNE AİT

Sen iyi olacaksın, hakim olacaksın,
Altın saçlarında aşikâr.
O uzak saadetten mi gelmekte,
Yüzündeki aydınlıklar.

Sen temiz olacaksın, cesur olacaksın;
Meçhûl denizlerin gemileri.
Ellerin ki aşka değil,
Uzanmış ileri.

Sen sadık olacaksın, yeni olacaksın;
Ağaçlarla, kuşlarla beraber.
Sadık ve yeni, çocuğum:
Kırılmış heykeller!

## Y A Z I L M I Ş T I R

Çocuğum yalnız sana inanıyorum,
Gece yarılarında, uyanıp.
Nur kesilir Allahın karanlığı,
İçimde ışıklar yanıp.

Sen vardın, benim altın saçlarımda;
— Göklerden uzanan salkım —.
Ve senin altın saçlarında,
Ben var olacağım.

Aşkım, dünyadan koparak,
Muhteşem kartallar gibi firar etti.
Kan gibi parlayan gagasında,
Kulların en güzel vakti.

Anamı bulurum, ağlarım kokusuna anamır,
Bütün kadınların göğsünde.
Gövdemin hayatı rüzgârlarla uyanır,
Gecenin iblis örtüsünde.

Ve oyunlarımın deniz dipleri gibi varlığınca,
Nedir ki nasibim devam eder.
Hatırlatır kalbime o sular şehrini.
Göklerde parlayan düşünceler.

Çocuğum, o güzel deniz çekilmiş,
Yazılar kalmış kumda.
Kendi sonsuzluğuma inanmak istedim,
Hayatını duyarken vücudumda.

## ÇOCUKSUZ GECELER

Bu gece beni terkettin çocuğum
Ki hâlâ ellerimde bir şafak.
Herkes ölürken son anda
Bir gece hatırlayacak.

Birikti serçeler saçaklara
Davetler gibi uzaklardan.
Ülkeler midir ki varılmaz
Uykular içre kalan.

Vaktin saadetiyle durmuş
Kâğıt gemilerim ve rüzgâr.
Seyretsin sonsuz hudutları,
Harap kalelerinde krallar.

Çocuğum tarlalar sarardı,
Nur gibi olgun başak.
Herkes ölürken son anda
Bir çocuk hatırlayacak.

## ÇAYIR

Neden geçersiniz kapımdan,
Siz Allahın vakitleri.
Gecelerin sonsuz karanlığında,
Neden kuşlar uçuyor, ruhumdan.

Ve neden daima gerilerde,
Semaların ve hayatın en güzel yeri.
Ve neden Venüsü kaybettik,
En güzel mermerde.

Uykular aydınlık nur gibi,
Neden, sularda mavilik.
Topraklar ve şarkılar geçmiş;
Neden bulamadık nasibi?

Neden akıl ermez gecelere,
Yıldızlar silinir, neden.
Çocuklar, ey tanıdıklarım,
Neden aşka ve zafere?

## E L L E R İ N D E N

Senin ellerinden tutmuştum
Karanlıklardan Allaha.
Nur gibi ılık ve lezzetten,
Nasibim bir daha.

Gündüzlerden geçen uykular;
Denilzer içre balık.
Sonsuz yalnızlığı kalbin
Bütün tarlalara aşinalık.

Senin ellerinden tutmuştum,
Utanarak ve farkında olmadan.
Mavi ve muhteşem kuşlar gibi
Lahzalardı, baş ucumuzda uçan.

Evlerin gölgeleri evlere;
Akla gelen düşünceler ki garip.
Bilinmeyen güzel sulara dönmek
Gece vakti ağaçları bekleyip.

Ve senin ellerinden tutmuştum;
Nemli ve meçhul titremeler.
Hâlâ ellerimde bir korku
Ki sonsuzluktan bahseder.

## ON YAŞINDAKİ ÇOCUKLARA SORULACAKTIR

Niye, bunca iş arasında daima fark edilir,
Günün serçeleri, uçtuksıra.

Niye akla gelir, geceleri,
Bakmak ve inanmak yıldızlara.

Niye sahip durur ağaçlar,
Akşam üstü esen rüzgâra.

Niye çocuklar gözlerini oğuşturur
Ağlayınca ve uyandıktan sonra?

## T O P R A K

Var Allahım bir şey var bu toprakta
Ağaçlar büyür anısızın.
Bitmez tükenmez sular çıkıyor
Ki kalbe lahzalar taşımakta.

Ki nasip bulur herkes bir başakta
Geliyor çılgın atların nal sesleri.
Ruha garip arzular veren
Garip dağlar ki uzakta.

Çiçekler ki her sabah uyanmakta
Kalbin ve vaktin şaşmaz cihetleri.
Parıldar sonsuz mevsim,
Rüzgârlarla yaşayan yaprakta.

Büyük memleketler ki şafakta
Dünyanın başka hayatlarından.
Fethin denizler kadar iskeletli,
Dolaşır, hatıralar bayrakta.

Çiftçiler durmadan ne aramakta
Ve uykular ve yaşamak ve sevmek.
Çocuklar niçin daima düşer;
Var Allahım, bir şey var bu toprakta.

## H A Y D İ

Haydi rüyada uyur gibi susup,
Aydınlanırken içimizde kaybolan -
Hangi sestir bulalım ki girer kalbimize,
Bütün oyuncaklardan.

Haydi gözlerimizi örtüp azıcık,
- Arıyalım ki en güzel diyarımız -
Bulur gibi nerelerden kopuyor,
Bütün uykularımız.

Haydi kendimizi taçsız bir sultan sanarak,
- Sızlar herkesin alnı -
Yaşamak, yıldızlarla dolan gecelerimizin,
Bütün masallarını.

Haydi yazı defterinin en güzel yerini açıp,
- İçinde güzel bir rüzgârın -
Yeni bir oyun gibi gölgesini çizelim,
Bütün hatıraların.

## İ Ç R E

Çocuğum, geceleri hatıran
Tamamlar, yarım kalmış masallarımı.
Renk içinde mevsimler hatırlarım,
Mevsimler ki okşar dallarımı.

Çocuğum, sabahları mektebin,
Çınlar uzak camiler gibi içimde.
Ki ben bir akşam üstü terkettim,
Aşka ait arzular, kimde?

Çocuğum öğle üstü elbisen,
Parlar, vakta ait, nur gibi.
Garip gölgelerde sandallar dolaşır,
Ve bir nedamete bağlar dalgalar, kalbi.

Ve hayatı dehşetle hissederim,
Bahçendeki ağaçlar uyudu mu.
Çocuğum geceleri yatağın,
Çağırır bir ninniye, vücudumu.

## ÇOCUKLARIN ASKERLİK OYUNU

Tüfek başına, askerlerim,
Garip bir düşman var elbette.
Muhterem ağaçlar perişan oldu:
Altın yapraklar dökülmekte.

Tüfek başına, askerlerim
Karanlılkar indi, neden.
Kırk haramilerden hazineyi,
Alalım, gecikmeden.

Tüfek başına, askerlerim
Kirpiklerimizde geceler tadı.
Yükseldi güneş, uçuştu kuşlar,
İhtiyar adam kımıldanmadı.

## NİNNİSİZ

Uykular gibi dolar gözlerime,
Meçhul beldelere ait tavus tüyü.
Sen benim çocuğum nerdesin
Kırk haramilerin götürdüğü.

Kuşların döndüğü vakitlerde
Mesut dalları, ağaçların.
Sen benim çocuğum nerdesin,
Ki sürünmekte saçlarıma saçların.

Mesafeler ki beni davet eder
Uzak arkadaşların evleri kadar geniş.
Sen benim çocuğum nerdesin,
Aşka ve cesarete gitmiş.

Karanlığa sevda duyarım,
Hatıraların kaybolduğu yerde.
Sen benim çocuğum nerdesin
Başka çocuklar var bahçelerde.

## UYKUDA YÜRÜYEN

Çocuğum yumdun mu gözlerini,
Uykular içinde, aydınlıklara.
Karanlıklardan gemiler gelmektedir
Beyaz yelkenleri açılmış rüzgâra.

Cesareti ihtiyar askerlerin,
Dağlar arkası, sulardan.
Nasib isterim avuçlarıma,
Ağaçlardaki arzulardan.

Uzanır sultanlar gibi sonsuzluğa,
Şarkısız ve oyunsuz vakti;
Mevsimin beliren havasından,
Bir yeni yıldız geçti.

Çocuğum yumdun mu gözlerini,
Başladı mı, büyülü şehir.
İnsan gözlerini yumsa bile
Meselâ bir çocuk seyredebilir.

## SABAHIN ŞEHRE VARDIĞI VAKİTLERDE

Sabahlar tuttu ellerimden,
Sana doğru, çocuğum.
Vaktin göklerine uçtu kuşlar
Saadeti rabbim kadar hissediyorum.

Aşka, vücudiçre aydınlıklardan,
Ama sonsuz ve mavi.
Selâmetler indi sahillere,
Sulardan gölgeler geçti.

Duyulur sonsuz ve uzak,
Ve hatıralar gibi, bazen;
Varlığımın garip şarkısı
Geceler arkası kendiliğinden.

Koydu arılar hayatını,
Bahçemdeki nur gibi çiçeklere.
Arabalar geldi karşılardan,
Nasibim olan şehre.

Aşkımız mıdır, ağaçlarda,
Güzelliklerle geçen.
Allah razı olsun çocuğum,
Bizden hayırla bahsedenlerden.

## BAŞAKLAR ARKASI

Hep seni anmak istemiyorum
Geçerken gökler üstümüzden.
Denizler içre bir aydınlık,
Sabahlardan uzak ve erken.

Hep seni düşünmek istemiyorum
Akarken tarlalardan dereler.
Ve çirkin dağlar ki semalara,
Sonsuzluktan bahseder.

Hep seni kaybetmek istemiyorum
Dolaşırken geceler, kapıları
Nedametiyle aşikâr olur,
Vücudun meçhul uykuları.

## GECE OYUNU

Gelin ey, bütün çocuklar, peşimden,
Geçelim karanlıklarda şehri;
Yaşamayı hayretlerle duyarken

Gelin hatırasız sabahsız,
Seyredelim talihlerin üstünde,
Hangisi en çok sarı yıldız.

Gelin anneleri, ablaları unutarak;
Şehzadenin gittiği memleketi bulalım,
Küçük ellerinizde masallardan bir bayrak.

Gelin izin vermeseler de buna,
Çocuklar, uyanmış çocuklar,
Koşalım gecelerin sonuna.

## E S K İ

Bunlar ihtimal hiç okunmayacaktır,
Günahkâr ölülerin fatihaları gibi.
Allaha, denizlerle beraber, terkediyorum,
Benim olan nasibi.

Vaktin nedameti indi karanlığa,
Aşka ve göklere, kuşlar.
Kim der ki gemiler, kendiliğinden,
En güzel sahillerde durmuşlar.

Aydınlıklar ki eşyadan uykuya doğru;
Ve çocuklara doğru inen selâmet.
Şarkılar gibi yanımsıra
Bitmez tükenmez memleket.

Kalbe ihtiyarlığıyla aşina olur
Komşularımın çirkin kapıları.
Ah ben nasıl terkedeceğim,
Bir sabah vakti suları.

Sana, ey çocuklarımın en sonsuzu, sana,
Şarkılar, nur gibi ve ayıp.
Beni felâketler gibi yadedeceksin,
Bir gün Allahı anlayıp.

## YARI AYDINLIKLAR Kİ SAHİPSİZ

Yarı aydınlıklar ki sahipsiz
Ve mavi serçeler sabahtan erken.
Çocuğum şarkı söyle sokaklarda
Sesin güzelliğini kaybetmeden.

Kapılar açılır ardına kadar
Kuşlar uçar hatıralar içinden.
Çocuğum bol bol masal dinle
Henüz inanırken.

En uzak gemileri korsanların
Seyretmek yıldızların silinmesini.
Çocuğum sor neden akşam oluyor
Ayıplamaz kimse seni.

Bazı sahillerin serinliği
Ve unutulmayan ilk demet.
Çocuğum sana yalvarıyorum
Ellerin çirkinleşmeden dua et.

## ALLAHA VE BİZE DAİR

Allah ne kadar büyüktür,
Ekinlere güneş verir çocuğum.
Beni mavi sabahlara devreder,
Mavi güller gibi uykum.

Allah ne kadar büyüktür,
Kuşlar gönderir dallarımıza.
Karanlıklar kalbe dolduğu vakit,
Nasibi terk ederiz bir yıldıza.

Allah ne kadar büyüktür,
Yol verir gemimize denizler üstünden.
Garip sonsuzluklar duyarız
Sular akarken, bulutlar yürürken.

Ve Allah ne kadar büyüktür, çocuğum,
Şükrolsun ruhumuz şimdi.
Nihayetsiz asırlar içinde
Bizi tesadüf ettirdi.

## ÇOCUKLAR KRALI

Tutun eteklerimden, kalkıyorum,
Kuşlara doğru ve Allaha.
Gecelerin sonsuz selâmeti
Beklesin biraz daha.

Tacım nerde benim, giydirin,
Yıldızlarla ve altın başaklardan.
Aşka ait gemiler gönderdim,
Ülkemiz olan uzaklardan.

Davet etsin, yaşamamı, nur olup,
Karşı sahillerden, rüzgâr.
Gölgelerini seyretmek istiyorum,
Ağaçlarımın ki sallanmasınlar.

Ve neden balıklar yüzüyor bu saatte,
Haber getirsin bana amiralim.
Severdik mavi yeleleriyle atları
Masallara varalım.

Yarına bir süngü hücumu var,
Askerlerim türkü söylesin haydi.
Kapılar kapansın ülkemde,
Günün rahmeti bitti.

Geceye yer açın dağlarımda;
Kuzuları ağıllara çeksin çobanlar.
Ve kimsesiz yolcuları misafir etsin,
Bu gece vakti hanlar.

Saat kulelerim öyle yavaş işlesin,
Hatıraları an, an duyayım
Ve asâmı alın ellerimden;
Nasibi daha yakından duyayım.

# V

# Bir Ülke

## BİR ÜLKE

Bir ülkeyi arıyorum,
Düşünceden geçen ıtır

Bir ülke ki sükûn mavi,
Bir gül gibi açacaktır

O mavimsi zamansızlık,
O mavimsi akan asır

Bir ülkedir ki Allahı
İnsanı, yalnız bırakır.

## B A L K O N

### I

Bir kapı ki kalbe, azaba açılmış,
Şehrin geceyi dinleyen alnı
Büyük yarasaların iskeleti halinde,
Yaşıyor, meçhulün hayatını.

Boş yataklarda beyazlığı, gelmeyen uykuların;
Ve yılan dolu rüyalar ki kıvranır, sahipsiz.
Uzanır kıtaların garip sahillerine,
Yaşanacak hatıraların ruhu, deniz.

Karşı evler kör olmuş dağlar gibi,
Geceyle kaybolan gökleri aramakta.
Ayak sesleri, uzaklaşan varlık,
Sarhoş bulutlar ki aydan uzakta.

Vücuttan akan gece parlayışlarıyla,
Karanlık gölleri duyulur ormanların.
Uzanır, taştan bir el gibi, hayata,
Sessizliği, hatıralara geçen anların.

Şimal hayvanları uyur serinlik içinde,
Aşağıdan, ölüleriyle teneffüs eder toprak.
Şehrin ve kâinatın büyük akrabalığı,
Garip mesafeler ki büyür, uzaklaşarak.

Söylenmemiş sözlerin saat gibi işlediği yer,
Bir heykel ki en güzel yerinden kesik.
Aşka, zafere, cesarete doğru,
Allaha doğru uzanan misafirlik.

## B E D E N

Akmakta, meçhullerden habersiz,
Sular, bir çocuk gibi dalgın.
Bir aşinalık var bütün bahçede,
Vakte ait gölgeleriyle ağaçların.

Gözleri örtüp düşünürken,
Vücudun, yıldızların kaybolması.
Gezen, kimselerin hâtırasıdır,
Eşya aydınlığında, gece yarısı.

Cesarete yollanan kuşlar dönmemiş,
Kaldı şehrin saçakları rüzgâra.
Bir selâm gibi dolmuş selâmet,
Gemisinde yelken açanlara.

Islak ayaklarıyla geçmiş çocuklar;
Tahtalarda serinliği mermer anların.
Mermer köprülerin parıltısında,
Altın develeri, kervanların.

Şehrin üstünde rahatsız eder kalbi
Karanlıklar ki daima anlamadık.
Garip sılalar gibi ruhu çağırmakta,
Vücuda terk edilen hayvanlık.

## IŞIKLARDA İNSANCA BİR ŞEY VARDIR

Işıklarda insanca bir şey vardır,
Şehrin büyük, çobanın asûde.
Karanlığından kuşlar uçar bahçenin,
Nasip, parlarken içimizde.

Işıklarda insanca bir şey vardır,
Yıldızların uzaklığından.
Aşka ve felâkete doğru,
Garip ve çocukluğumuz gibi dağılan.

## SUSAN DÜNYA

Susar akşam ezanı
Kalbimdeki şeytana.

Susar en güzel mazi,
Önümde geçen ana.

Susar burda, babamdan,
Toprakta kalan mana.

Susar şehri dolaşan,
Bütün sokaklar bana.

## GECENİN İÇİNDE

Gecenin içinde,
Karışır meçhul ölülerin soğukluğu, karanlıklara.
Vücuda temas eden bir manzara,
Ki insanın talihidir.

Gecenin içinde,
Uyuyan çocukların rüyasına inen mavilik;
Unutulmuş göz yaşları kadar silik,
Ki aşkın talihidir.

Gecenin içinde,
Bir küfür gibi uçar felâketlere doğru
Dünyada ilk yapılan evin ruhu;
Ki şehrin talihidir.

Gecenin içinde,
O karanlıklar ki zaviyesi olmıyan şekil,
O yıldızlar ki görünmez ve bizim değil,
Ki Allahın talihidir.

# VI

# Büst

## B Ü S T

Yerine midir bu dağlar
Ki bana aşkı teklif eder.
Kuşlarla beraber kayboldu
Allahtan gelen haber.

Yerine midir bu düşünmek,
Ki ölüme dair ve sonsuz.
Ve birleşir gecelerle birbirine
Bizim şahane uykumuz.

Konmuş meçhullere mevsimin,
Bembeyaz kuğuları.
Kanallar içinde nasibe iştirak eder
Şehrin mermer suları.

Yerine midir bu gökler
Ki süzer hayatı hazla.
Fikre ve ağaçlara ait
Ki benden daha fazla.

## BALKON

### II

Seni, bütün arzu, bütün ruh,
Hayallerle kaybolmuş denizin dibi,
Seni ki ne kadar, ne kadar yaşıyorum
Toprak altına giren hacimlar gibi.

Aşkın vahşi sahillerinden haber verir
Önümüzde göklere başlayan ada.
Hayata ve manzaraya bağdaş kuran vücudumuz
Dolaşır iri kemikli masal dünyalarında.

Ruhumuz bir denizdir ki açılmış sükûn için,
Sessizlik enginlere inen bir kuğu.
Giden çocukluğumu duyurmaktadır
Yıldızların sonsuz çocukluğu.

Gök nebatları sarkmış kıyılara
Girmiş meçhul göllere, meçhul hayvanları ruhun.
An'lar, yapyalnız, ayrılmış manzaradan,
Bir mezarın başındaki bir selvi kadar uzun!

Seni, aşk, uyku, lezzet,
Sıcak mevsimlerden kopmak üzere olan muzlar.
Vücudumdan geçen fikirler duyuyorum;
Geniş yaprakların satıhlarındaki rüzgâr.

Önümde karanlığın en güzel yeri,
Düşer atmosferlerin bahçesinden bir zambak.
Seni, en uzak mesafeler içinden,
Her şeyi gerilerde bırakarak!

## G Ö R M E K

Görmek, karanlık yapraklar üstünde,
Gece kadar yaşıyan rüzgârı görmek.
Göz yaşlarından sonra gelen hatıralar gibi,
Ruha damlayan mavi yıldızları görmek.

Görmek, bir kör gibi içinden görmek,
Ellere değen manzaraları.
Ve yine bir kör gibi ellerle yoklayarak,
Görmek çiçekleri, görmek baharı.

Görmek altın kuşları ki uçar şiirlerde,
Ve parlar bir vezin gibi ruhun havasından geçerken.
Görmek mesafelerde kalbi,
Ve görmek çiçekleri, yaşıyor muyum, derken.

Uzaktan geçen bir sandal ki bembeyaz,
Bembeyaz görmek engini, bir ses kadar.
İçinde vücudunu hissederek,
Görmek bir mezarı, herkes kadar.

Görmek, bir dürbünün tersiyle uzaktan,
Bir bahçe, bir heykel, bir havuz.
Görmek, derin denizlerde yüzer gibi görmek,
Mavi şafakları ki aşk kadar sonsuz.

Görmek, çocukluğun yatakları kadar sıcak hislerle,
En uzak hatıraların en güzel yerini.
Görmek, geçip giden bütün hayatı görmek,
Ve düşünmek seni, düşünmek seni.

## S A A D E T

### I

Düşün, kiliselerden geçen kuşları,
Adalar ki yelken açmış karanlıktan.
Ve ben dinler gibi yazayım
Altın masallarını birer birer, açıktan.

Binalar ki caddeleri emziren bir ana,
Binaların beklenen mavi pencereleri.
Seni ilk gördüğüm nasibe bir selâm olsun,
Çevir yelkovanlarla zamanı, geri.

Geçsin, aşkım gibi, kalbinden,
Gece yarılarındaki meçhul üşümeler.
Vatanın en uzak köşelerinde
Hatırla ki birisi nöbet bekler.

Rüyalarımda devam ederken çocukluğun,
Sezerim gecelerin Allaha değen tarafını.
Yazımın bu en karanlık yerinde,
Alnımda bir serinlik, semanın alnı.

Manzaralar ki benden ayrı seyrettin,
Bilmem nasıl, ruhum aşina olur.
Diyar ve beldeler dolusu
Ellerinden ellerimde kalan nur.

Azabın karanlık hayvanları arasında,
Gözlerim hemen fark eder birisi, uyudu mu.
Seninle hayatın yaşadığı şu noktada
İnkâr ediyorum çirkin vücudumu.

A H M A K

II

Mağaralarda ateş yakan çirkin hayvanlar,
Senin ki gölgen uzanmış yerlere.
Tarihten evvelki müddet,
Senin, karanlıklar, ormanlar içinde.

Senin ki bütün günlerim duyar
Azap ve beden olur hatıralar.
Heykellerden havada kalan netice.

Senin, aşkımdaki ömrüne ait
Her taraf biterken başlayan ülke.

Senin, bitmez tükenmez çiçeklerine!

## AŞKLARIN DÖNÜŞÜ

### I

Sıla derdine tutulmuş gök hayvanları,
Sabah vakti kaybolan şafaklar.
Zafer ve sulha yükseliyor,
Zevkten ve kandan bayraklar.

Karşıdan dirilmiş yelkenlerle
Geçmiş anların nur gemileri.
Rüzgârlarla zamanı aramakta
En büyük ileri.

Işıklı dişlere değen havanın meyvası,
Küreler devam eder gizli ahengine.
Dev şarkılarının altın dehşeti,
Dallarını gölde yıkayan siyah defne.

Ve salkım söğütler ki yerlere, semadan,
Kavislerin ruhu mesafeyi unutmuş.
Zeki yuvarlaklardaki ışık anları,
Bahar taşlarında ihtiyar kuş.

II

Ve ey gök hayvanlarının hücumu,
Zamanı zaptetti mermer çağlayanlar.
Nurdan bahçelerin yıkılan setleri,
Ve ey toprakları uyku bilmeyen diyar.

Ve ey hücumu hatıraların,
Rüya havuzları, rüya.
Nasibin en uzak gecelerine doğru,
Bir bakış halinde akan eşya.

Ve ey yıkılan şehirler,
Camileri, bahçeleri, balkonları.
Yaşamanın, ölmenin dışında,
Ve ey cenazeler ki ölüm bırakmış onları.

Yılan dolu çöller aydınlandı;
Tutuşmuş ormanları, kıtaların.
Değince hafızın elleri secdesine,
Delinen yerlerden fışkırdı yarın.

Göğün siyah kanatlarında yıldızlar,
Şimal ki mevsimlerde sükûn çığı.
Bir ay ışığıdır ziyalar içinde,
Yarılan muzların aralığı.

Geceler, sonsuz geceler üstünden,
Karanlıklara yağan yağmur.
Ey kalplerin biriken nedameti,
Ey katiller gibi hududu aşan nur.

## DENİZDEN GELEN

Denizden gelen anam benim, kardeşim benim,
Gençliğimin arzusu, denizi dinleyen.
Altın iklimlere uçan altın rüzgâr,
Ve mavi gündüz uykuları ki yükselir enginlerden

Aç ölen balıkçıların ruhu,
Mavi daireler gibi genişler sahillere.
Ve bütün mesafelerin sonsuz düzlüğü yayılır,
Kayar, uzaklaşır, rüyaların geldiği yere.

Hâlâ yaşar, ilk intihar edenin suya teması,
Korkunun ve arzunun ve hiç bir şeyin olmadığı an.
Büyük fırtınalar yığılır uzaklarda,
Denizi seyredenlerin bıraktığı arzulardan.

O beyaz yelkenlerin gölgeleri çökmüştür deniz diplerine,
O deniz dipleri ki uykular için bir yelken.
Enginlerin uzak hayatı yaşar sonsuzluğu
Zaferin göklere uçan defnelerinden.

Dalgalar, dünyalarına akseden profillerin, hatırasıyla,
Bir profil gibi oyar hava denen mermeri.
Bir hasrettir ki yaşar denizler kadar,
Alevlerle batan korsan gemileri.

Ve sen denizden gelen bunların hepsi
Sen ki anlamazsın benim kalbimden.
Aşkın ve ölümün büyük yelkenleri arkasında,
Kleopatranın hatıraları, denizden gelen.

## N E R E Y E

Nereye sevdiğim benim, inandığım nereye,
Rüyaların yarasalar gibi uçuştuğu geceler içinden.
Dalgınlığımla hareketlerini seçemiyorum,
Varlığının altın kafiyesini arıyorken ben.

Hangi dünyaları dolaştıktı bilmiyorum,
O nasıl bir adaydı, nasıl bir deniz.
Gök, bir söğüt dalı gibi eğilmişti sulara doğru,
Ve eğilmiştik o dal gibi hayata doğru ikimiz.

Kim ellerini alnımda gezdirirken o ten sesiyle,
Bana kalbin musikisini verecek, haberi olmadan.
Geceyi avuçlarımda siyah bir gül gibi duyuyorum,
Ve sen misin bilmiyorum bu gülü bırakan.

Nereye, ey göz yaşlarımın sıcaklığı,
Ki başka birisi yok beni duyan.
Rüyalar nereye gidiyor, anlamıyorum;
Ve sen nereye gidiyorsun, hatıralardan.

## ŞARKICI

Açmış kollarını talihe,
Talihi bekler değil.
Verir akan suya çiçeklerini;
Eski sular, eski çiçekler değil.

Bazan şarkıyla fikrarasından,
Ölmüşlerimizin dünyası muhabbetle parlar.
Vahşi manzaralar gibi,
Daha susmuş ki daha var.

Beğenilmez harap olmuş sesi,
Lezzetsizliği duyulur vaktin.
Bütün bahçe mermer parıltısıyla ürperir,
Dirilen nedametin.

Süvari, siyah kayalar, mavi sular üstünden,
Hasta ve çirkin atını dört nala sürmekte.
Hasta ve çirkin vücudunu bırakmış,
Başka bir şey götürmekte.

## HEYKEL

Seni resmedeceğim taşa ve mermere,
Ve geceler içinden; ağlayarak.
Karanlıklarda ziyaret edenleri,
Bir günah gibi çarpacak.

Düşünebildiğim - kadar kör,
Sevebildiğim - kadar kahpe.
Ölüm sırriyle uzaktan,
Sirayet eder kalbe.

Kırmızı güllerle çevrilmiş,
Islak ve beyaz.
Göklerin yavaşlığı gibi mahzun,
Ve anlamaz.

Seni resmedeceğim ağaçlar arasından,
Evliyalar ve sularda yalnızlık.
Biraz aşikâr Allaha,
Biraz kırık.

# VII

# Şekil

## ŞEKİL

Haydi miskin vücudum, gidelim,
Aşkın ve sevabın karanlığına.
Esrara karşı aşikâr olsun
Benim en güzel şeklim.

Biz, dargın ve nankör krallar,
Terk edelim her nimeti.
Karanlığıyla hülyalı kalbimiz,
Deniz dipleri kadar.

Bakireler gibi ağaçlar altında —
Dağlar ve sular için.
Dağlar ve sular,
Varmasın murada.

## O KADAR KUVVETLE HÜLYA EDECEĞİM Kİ

O kadar kuvvetle hülya edeceğim ki,
Açacak bu kuru dallar yapraklarını.
Aydınlatırken sonsuz ve sahipsiz geceler,
Çocukların ılık yataklarını.

Konacak etrafıma âlim kuşlar,
İstersem soracağım «Şark nerde?»
Ve onları dehşetle ürkütecek,
Satıh halindeki kuşlar, yerde.

Hücum etti zafer atları çılgın,
Şarkılar, kaleler gibi kapanmaktadır.
Aşikâr olur heykeller uykusundan
Toprak altındaki sır.

Sana doğru bütün aşklardan sonra
Çirkin hatıralar lâzım.
O kadar kuvvetle hülya edeceğim ki,
Artık burda mevcut olmıyacağım.

## VERASET

Taşlayınız beni merakla ve uzaklardan,
Yeni bir şey keşfeder gibi.
Bir hayvan kadar mağrur ve kanlıyım,
Taşlayınız üstümdeki nasibi.

Etrafımda raksederek bakireler,
Şekle ait hatıralar uçan.
Kırmızı güllerin kokusunda
Mermer meyvalar arasından.

Şehveti ve Allahı ayırt edemez,
En eski bir çocukluk vakti kadar.
Taşlayınız, heykeller gibi esrarımı,
Memnun olsun yemyeşil ağaçlar.

## İNKÂR

Ben değilim ağaçlar altında,
Topraktaki ölüler şehvetini bulan.
Firar ederken göklere, hudutsuz,
Kalbin vücudiçre hapsettiği an.

Bütün hatıralar, mukaddesler terk edilmiş
Durmuş nedametin suları.
Hangi nedametin, sayısız;
Ve çirkin yüzünde lezzet uykuları.

Ben değilim, iman ve aşk arasında,
Ellerini bırakmış heykeller.
Nasibin tahammül edilmez yakınlığı;
Haber!

## RABBİM MERHAMETİN VARDIR

Rabbim merhametin vardır,
Hülya ver şu lezzete karanlıklardan.
Akşam dualarından sonra
Kanımın hayvanlığı avuçlarımda kalan.

Ya düşünmek olsun hep,
Asil bahçelerde heykeller gibi.
Ahmak kuşlar gibi göklerde arıyalım
Baştan başa nasibi.

Ya sarılmak olsun hep,
Nedametsiz ve murdar;
Şehrin ve dağların sessizliğinde
Aşka, ölüler kadar.

## C A H İ L

Her nimetin sonu nedamet,
Ben istemiyorum sizi, istemiyorum.
Ürkmüş ve çekilmiş güneşten
Yılanlarla beraber ruhum.

Bahçelerinizde bahar durmaz,
Dursa da neye yarar.
Görünmeyen hudutlar arasında,
Gaipten haber verir yaşamalar.

Ne yüzüm ak, ne aşka doymuşum
Gençliğim parça parça, arzu ve hülyada.
Artık bulunmak istemiyorum,
Hiç bir dünyada.

# VIII

# Geceye Karşı Müdafaa

1.

Hayır, ben varım, yalnız ben,
İster dursun, ister aksın suları.
Bana başka başka şekiller gösteriyor,
Vücudumun sonsuz arzuları.

Hayır, ben varım, yalnız ben,
Ağaçlarda kuşlar neymiş?
Soruyorum ki, benden sonra mevcut,
Ellerim nasibe değmiş!

Hayır, ben varım, yalnız ben,
Yıldızlardan önce, dağlardan evvel.
Ey, ben de burda durayım,
Üstüne yapraklar düşen heykel.

2.

Parlar ağaçları, gökleri
Dağlar nişan verir gençliğinden.
Aynı rüyalarla hisse alır,
Çocuklar ve hastalar sessizliğinden.

Değer sonsuz lezzetleri, dudaklara,
Meyvalar gibi diriliğinden.
Tanımamazlıktan gelir herkesi,
Anamız kadar eskiliğinden.

Sularına garip şekiller düşer;
Büyür hatıralar kendiliğinden.
Severim geceyi çaresiz,
Korktuğumdan değil, güzelliğinden!

3.

Kaybolan mı var tenhada
Gece kuşları gibi çobanlardan.
Acaba nedir ki hatırlıyoruz,
Hayvanların tüylerinde parlayan.

Vahşi yıldızlar büyüdü
Parladı çalılarla ateşimiz.
Uzandı meçhul yamaçlarda
Garip ve muhteşem gölgelerimiz.

Kaplarken ağaçların altını
Semalar boyunca rahatlık.
İhtiyar adam ki anlattı,
Ölülere ait, anlamadık.

4.

Gecem, dallar neden eğildi,
Rüyada mıdırlar?
Çılgınlar gibi ötüyor binbir böcek,
Onlara mı kaldı bahar.

Gecem, mahcup hikâyesini,
Bazı çocukların, bazı çocuklar anlar.
Getire dursun, ülkeler arkasından,
Itrın nedametini, kervanlar.

Gecem, sabrın ne sonsuz,
Çobanları suya kadar.
Gecem, bizden büyüksün amma,
Senden de büyük Allah var.

5.

Katiyen korkmuyorum geceden
Karanlıklar da gelip geçer.
Nedendir ki, hep dağlara bakarım,
Süratle büyürken düşünceler.

Katiyen korkmuyorum geceden
Nasibimle birleşmez nasibi.
Varsın elden gider gibi görünsün,
Benmiyim bu tarlaların sahibi.

Katiyen korkmuyorum geceden
Garip böcek sesleri duyulan.
Yaşamak için biriktim,
Uzak derelerden, ağaçlardan.

6.

Kuşlar uçtu,
Kandan, başaktan sonra.
Kapandı nedametin nur gibi kapıları,
Perişan yolculara.

Vakte sirayet etti ağaçlar havasınadn,
Sevdası geçmişin.
Kuşlar uçtu,
Gökler hakkiçin!

7.

Bilerek paraldı yıldızlar, kalbe yakın,
Kervanlar buldu selâmeti.
Suyu dudaklara yükseltti,
Kuyuya atılan taş.

Başaklar büyüdü nur ve altın;
Aşikâr oldu yağmurların hikmeti.
Harmandan rüzgârlar geçti,
Aşinalar gibi yavaş.

Birleşti varlıkları ağaçların,
Bağladı sular, vakti.
Benim cesaretime iştirak etti
Bulutlar ve dağlar, vatandaş.

8.

Sabahlara kadar küfrettik
Yarasalar gibi duyduk bahtı.
Toprakla gizli münasebetler yaptı
Sabahlara kadar gençlik.

Kocaman ülkeler sarmış bizi
Hangi kuşları hangi dal,
Sonsuzluğa doğru kopmuş kartal,
Matemiyle doldurmuş içimizi.

Siyah gökler kimlere ait bir bayrak
Ki meyvalar var mevsimlerinde.
Kalbimizin ağrıyan yerinde
Her şeyi baştan yaratmak.

Dağlara ait rüzgârlar geçti
Ölülere açık kollarımdan.
Haydi sükût içre kaybolan,
Haydi.

9.

Ve sahilin çarpık ağaçları altından
Garip yarasalar geldi.
Bir adamı uyurken öldürmeyiniz,
Gözlerinin rengi ne güzeldi.

Ve meçhul, bitmez tükenmez rüyasında
Vakit geçirebilir.
Bir adamı uyurken öldürmeyiniz,
Ki en büyük emanettir.

Ve kaybeder kendini gündüzün,
Selâmlar içinde herkes.
Bir adamı uyurken öldürmeyiniz,
Hayata veda edemez.

10.

Çocuğum, bize düşünceler verir,
Garip ağaçlarda tuhaf kuşlar.
Hain karanlıklar devam etmekte
Yolcular ki bizi unutmuşlar.

Kendine düşman bilir yaktığımız ateşi
Ve yaşamaz gibi susar bazen.
Hain karanlıklar devam etmekte
Geceye ortak olmadan.

Tut ellerimden, yollar açılmadı,
Vermedi Allah bize rahatlık.
Hain karanlıklar devam etmekte
Çocuğum, ikimiz kaldık.

11.

Korkmuyoruz, geceler insin,
Dağlar gibi lâmbalar da yakarız.
Büyüsün, dev gibi denizleri,
Daha büyük gemiler de yaparız.

Çölleri var ki nasibi yok eder,
Ağaçlar dikeriz o çöllerde.
Ve bir yudum içmek için,
Altın sular da buluruz, yerde.

Ve ateş de yakarız üşürsek,
Sade rüzgâr olsun duyulan.
Korkmuyoruz çoğaldıkça bu âlem içre,
Şarkılar da söyleriz bir ağızdan.

Korkmuyoruz katiyen ne varmış,
Parlasın, havuz.
Çıkarsa, bir cenaze aramızdan,
Ölümüze dualar da okuruz.

12.

Bu adam ölmüştür ama,
Düşmedi toprağa henüz vakit.
Hayatını devrettik ağaçlara
Kalbi kimlere ait.

Bu adam ölmüştür ama,
Başucundan ayrılamadık.
Sonsuz kederinde gecelerimizin
Nedendir hâlâ bu beyazlık.

Bu adam ölmüştür ama
Henüz durmadı nehir.
Ve nasibi muhteşem kuşlar gibi
Onu götürebilir.

13.

Bahçelerde kuşlar vakti,
Tanıdık şarkılar, derinden.
Haber yok gemilerinden
Sofrada Allahın nimeti.

Ve ilân eder gökler nedameti,
Dört tarafa çarpar, yarasalar gibi uykum.
Bu bir oyun değil miydi, korkuyorum,
Beni son çocuk da terk etti!

14.

Ne kadar yaşasam faydasız,
Sular akıyor, bulutlar geçiyor.
Bulutlar nereye gider mi diyorsun,
Çocuğum, bana sor.

Ne kadar yaşasam faydasız,
Tanıdıklarım kaybolmuş.
Eskisi kadar şen değil
Sabah dàllarında kuş.

Ne kadar yaşasam faydasız,
Ne kadar düşünsem.
Birisi hayatımı seyretmekte,
Karanlıklar kadar muhteşem.

# IX

# Hep Ayni Gök Altında

## HEP AYNI GÖK ALTINDA

Kuşlar uzaklara dağılır,
Nedir ki eksilmez kalbimden.
Dağların aşina aydınlığı,
Nedir ki karanlıkalrda devam eden?

Nedir ki, akşam üstü sezilir,
Ağaçlar, daima ağaçlar.
Altın meyvaların tüyleri,
Nedir ki, hatıralara kadar.

Herkesin bildiği masallar nedir ki,
Beyaz gemilerde yelken açmak.
En büyük tenhalığın arkasından,
Nedir ki uyandırır şafak?

Vücuda sonsuz huzur verir,
Nedir ki ipekten elbiseler.
Yollarda aydınlık pencereleri,
Nedir ki evlerde, geceler?

Şarkılarla selâmetlenen yolcu,
Nedir ki beklenir, sonradan,
Vaktin nur gibi sahillerinde,
Nedir ki hayata başlayan?

Başaklarla büyüyen çocuklar,
Nedir ki serinlik sularda.
Sessizliğin sonsuz parıltısı,
Nedir ki daireler uykularda?

Nedir ki çeker sabahları,
Garip mevsimlerle çiçeklerim.
Kalbe nedametler inerken
Nedir ki Allahı isterim?

## BİR SABAH VAKTİ SARI ÖKÜZÜN BAŞ UCUNDA

Sarı öküzüm neren ağrıyor,
Gözlerin ağrımaz ,beni sever.
Bana bunca yıl sabır verdi
O halden anlayan düşünceler.

Sarı öküzüm neren ağrıyor,
Belki boynun, nelerden sonra.
Fakat mahçup düşeceğiz,
Sabah vakti, sulara.

Sarı öküzüm neren ağrıyor,
Ayakların mı? Yazık...
Allahın çıplak tarlalarından,
Nasibi henüz almadık.

## A R Z U S U

Suların ve dağların aydınlaığında
Ekmek yapmak isterim başaktan.
Göklerin sonsuz cesaretleri,
Sesler duymak isterim, bayraktan.

Sularla ve dağlarla vakitler uyudu,
Sükûn bulmak isterim uzaktan.
Ağaçlar ki gelecek kuşlardan emin,
Emin olmak isterim, yaşamaktan.

## YÜZ

Daha parlak karanlıklardan,
Beyazlığı ile, daha cahil.
Üstünde, sular gibi, hayatı sezilir,
Vaktin, kaybolan.

Nasibin hayreti içine,
Belki affa hazır.
Şehvetten fazla merak,
Gençliğinde.

Bütün meçhullere doğru,
Ve uzak, ağaçlar kadar.
Sesler, manzaralar, çiçekler,
Karışır, garip uykusuna.

Bitmez hüznündeki sır,
Gündüzün ve baharda ve her vakit.
Çocukluğun bilinmez hayatından,
Bir selâm gibi kalır.

Başkalık vermiş mermere ve tunca,
Hülya ve nedamet.
Alır ölüm sonsuz güzelliğini,
Ölümde durunca.

Aşka ait düşünceler,
Nasıl ve hudutsuz.
Daima Allaha dönmüş,
Neyi itiraf eder?

## SOLO

Çarşıların kalbe yakın eşyaları,
Yolcular ki tanıdıklar gibi.
Sonsuz gönlümüzde başka başka dünyalar,
Evlerimiz birbirine benzedi.

Başaklar büyüdü ellerimizde,
Toprakları hisseden.
Mesafeler ne kadar samimiydi,
Güneş başımızdan geçerken.

Açtık geceleyin penceremizi ,
Doldu hatıralara karanlık,
Uzaklaşırken en güzel vaktimiz,
Mevsimlere ki sormadık.

## BENDEN GERİ

Bu yalancı dünyada
Devletler benden geri.
Dağlardan uyanmışım
Heybetler benden geri.

Kalbim Allaha kadar
Karanlık içre bahar.
Gece, sular, ağaçlar,
Ateşler, benden geri.

Aşkımı azadettim
Aşkımın misali yok.
Aşkıma hudut değil,
Lezzetler benden geri.

## FATİHA ÜZERİNE

Ağlasın kadınlarım bahçelerde
Doğan yıldızlar ve hatıram için.
Bekledik ağaçları bilmeksizin,
Ki meyvalar yerde.

Dursun, nedametimiz kadar
Karanlıklara açık beyaz elleri.
Ve beyaz hayvan heykelleri
Bir şehvet gibi parlar.

Ağlasın kadınlarım, geçti;
Denizin parıltısından, havanın yeşilliğinden,
Bir hüzün gibi hemen,
Garip arzular vakti.

## D Ü Ş M A N L I K

Vadetti her kitabında
Baharlar arkası kalan.
Analar vakti; heykeller, düşünceyi,
Bir lezzet içre, yalnız.

Akan ağaçlar sevabında
Nebati sular arasından.
Birleştirmedi ekmekle geceyi;
Aşkı ve sonsuzluğu, Allahımız.

## E V H A M

Bırakınız bahtiyar öleceğim
Daha miskin ve daha aptal.
Açmışım avuçlarımı Allaha
Söylesin nasıl bu fal!

Sulara eğildi dal
Sevabı aşikâr eden kuşlardan.
Gelir kara serviler altında inanmazlık
Güzel hayatı unutmuşlardan.

Sen kalbi bir uyku gibi alan,
Çocuklar ve geceler sevinci.
Göz yaşlarıma, aşkıma, kavgama,
Büyük yıldızlar gibi sadık ve gidici.

## İNSANLAR, BAHÇELER VE EVLER

İnsan sokakta olmayabilir
Bazı garip vakitlerde,
Muhakkak bahçelerdedir.

İnsan, bahçelerde olmayabilir
Bazı garip vakitlerde
Muhakkak evindedir.

## M E V Z U

Avuçlarımda iman, saçlarımda uzamak,
Yüzüm durmuş taş gibi taşlar huzuru için.
Ağaçlar gibi doğdu altın dallarla şafak
Nerde ulu sahibi kuşlardaki sevincin.

Elinde kitap durmuş, çocuğum, bahçelerde
Kitaplar belki doğru, bahçeler belki güzel.
Sesler var nehirlerin dağdan geçtiği yerde
Vermiş akan halini zamana tunçtan heykel.

Arzum, geleceklerden daha büyük, daha tek,
Elbet yollar bitecek ve ben hür kalacağım.
Dünyanın son gününde her varlık silinecek
Bütün mesafelerden görünür kalacağım.

## TAŞLAR, VATAN VE HÜLYA

Bir akşam bu dağlar sessizliğinde
Taşların üstündeki yüz uyanacak.
Parlarken şehvetle nehrin yavaş suları
Bir akşam, bu dağlar sessizliğinde.

Taşların üstündeki yüz uyanacak
Taşlar ki ölüme benzer.
Çirkin ve çocukluğumuzdan gelir gibi
Bir akşam, bu dağlar sessizliğinde.

Taşlar ki ölüme benzer,
Hatıralar kadar ayrı.
Vatan gibi ve eski vatanlardan.
Bir akşam, bu dağlar sessizliğinde.

# X

# Yaşadıktan Sonra

## YAŞADIKTAN SONRA

Nedametlerle terkettik Allaha
En yakın hislerimizi sormadan.
Uykular ki garip mezarlar gibi
Varmadık bahsedilen sabaha.

Çirkin zevklerin uzak aşinalığı
Kalbi rahatsız etmekte her an.
Bir insan gibi hayata iştirak eder.
Gecelerin üveyanalığı.

Nasibi akar sularla sezdik,
Düşünmez kuşlar uçtu, düşünmez ağaçlardan.
Bahçelerin en güzel yerinde
Heykeller gibi durdu, gençlik.

Baksak ki lahzalara görünür mü,
Saadeti nesillere kalan?
Rabbim, o ne güzel düşüncelerdi, Rabbim,
Merak ederdi gönlümüz ölümü.

## DEVAM EDEN

Çeşmeler ki rahatsızlık verir kalbe,
Gece yarısı, geçen arabalar gibi.
Meçhul bir çocuk yastıkta yer değiştirir
Ve bir serinlik duyar hayatın nasibi.

Harap şehirleri çeviren çirkin dağlar,
Varlığın talihine iştirak etmek.
Ve bilinmez serçeler ki bahçeme kondurur,
İçim onları uzaktan severek.

Yüzüme değdikçe bazı bazı,
Beni dehşetle titretir elim.
Komşularım ki gündüzleri işe gider,
Gece ne yaparlar ah bilmek isterim.

Uyku içinde bir göl ki yalnız rüya,
Neden sonra yaşamak,
Dallar nedametle eğildi yerlere,
Kalmadı topraktan başka inanacak.

## AŞK ÜZRE

Hayvanlar ve nebatlar vardır.
Aşk üzre.
Kaybolmuş yahut kaybolmamış
Vaktin hüzün veren havasında,
Ölüler kadar yanlış.

Korkunç işsizliği duyulur nasibin,
Aşk üzre.
Vücutla hülya arasında, çaresiz.
Akseder mermer beyazlığı,
Gecelerin ki temiz.

Hayatın garip devamından,
Aşk üzre.
Rüzgârlarla, başaklarla ve nefsinde;
Bir çocuk gibi hayret etmiş,
Karanlık sular gerisinde.

## VATAN HUDUTLARI

Vatanın hudutlarında başlayan başka vatanlar,
Düşman aşinalıklar verir, uzaklardan.
Aynı kuşlar ve aynı bulutlar memleketi,
Garip uyku, semalarında kalan.

Burda bekler, nöbetçiler,
Hülyası daha yakın.
Meçhul hudutları mıdır ki geçilmez,
Aklın, güzelliğin ve aşkın.

Veda etmek isterim, baharlarıma,
Ağaçlarla beraber, şarka doğru.
Ve bir bayrak gibi göklerde dalgalanır,
Gece vakti, çalan boru.

Gece vakti, gurur ve sahiplik,
Bir vücut içinde rüzgâr.
Dehşetle hissettirir bana sonsuzluğumu,
Vatanın hudutlarında başlayan başka vatanlar.

## BAŞKA DEĞİL

Aşkın sonsuz karanlığında,
Büyük ve siyah kayalar gibi;
Çocuğun nasibi,
Parlar, başka değil.

Baharın emin rahatlığında
Büyüyen sellere doğru.
Ağaçlardaki korku,
Gitti, başka değil.

Havanın mavi serinliğinde,
Kırık heykeller kadar.
Ot arabaları yahut büyük binalar,
Durmuş, başka değil.

## KEL OĞLAN

Karanlığın bitmez tükenmez davetine,
Ölüler kadar sadık.
Daha cesur şehzadelerden,
Daha aşık.

Sırriçinde ve hareketsiz,
Çocukların hayır duasında;
Gitti, hazineyi bulmuşken,
Miskin ve cahil hülyasında.

## BAKİRELERDEN SONRA

Sahip değil ve sever vücudunu,
O kadınlara ki Allah yardım edecektir.
Vere dursun altın hülyasını uzaktan,
Karanlıklar gibi şehir.

Mevsim hayreti kalbi doldurmuş,
Aşkın ve ağaçların arasında,
Çözmüş omuzlarına asude saçlarını,
Fikrin ve güneşin hatırasında.

Gökleri, sonsuz gökleri seyreder,
Dirseklerini beyaz mermere koyup,
Olgun meyveler gibi huzur içinde,
Hırsızlar kadar mahcup.

— Hikmetinden sual olmaz Tanrımız —
İlk bahar sellerinde bazan,
Dalar uzun kirpikli gözleri
Sularda akan.

## SULAR VE KUŞLAR

Bahçeler önünde kapılar,
Bırakınız vakti enginlere.
O şarkılar ki yeniden benim oldu,
Kaybettim kaç kere.

Sonsuzluklardan, gölgeler, uzakları,
Mavi göklerde olmayan.
Mavi çocukların aydınlığında,
Selâmetler indi karşıdan.

Ne etsem, mevsime ait, gizlice,
Ellerimdeki salkım.
Bir sıladır ki çağırır ruhumu
Sular ve kuşlar şehri hatıralarım.

## GECE MERASİMİ

İçimde susanlar vardır,
Ağaç gibi.
Uzanmış büyük havalara,
Ki dal gibi, haç gibi.

Sular yalnızlığımla garip,
Susar, eskiliğinden.
Pişman kimseler beni bulur,
Kendiliğinden.

İşledik beyaz mermerler altında günahları,
Hatıralar gibi sessiz.
Aşkıma şahit olan geceler,
Beni aşikar etmeyiniz.

## S O N R A S I Z L I K

Dursun bu hatıralar geçerken
Kalbin nedameti biraz daha.
Beni hangi yollar götürecektir,
Dağlar arkası Allaha.

Dursun kapımda yolcular,
Sorsun, benden nasibini.
Ki içime sessizlikler vermekte,
Uzaklarda kalan ninni.

Karanlıklar devam eder yıldızlardan,
Yıldızlar mevsimlerde karanlık bir salkım.
Şimdi nerelere varmıştır
Camdan gemilerle yolladığım.

Dursun sularda ışıklar,
Ağaç dallarında vakit.
Beni çağırmakta masallara,
Çocuklar ki şarka ait.

## G E C E L E R İ M

Genç kızların rüyasına
Giden gecelerim vardır.
Minareler arkasından,
Gelen gecelerim vardır.

Vardır insanın kalbinden
Bir şey alan gecelerim.
Vardır ormanlara bile
Uyku veren gecelerim.

Eşyalardan gelen sesi
Seven gecelerim vardır.
Ve öten bütün kuşlara
Düşman gecelerim vardır.

Vardır sarı yıldızları
Beni bilmez gecelerim.
Vardır rüzgârı ruhumdan
Hiç eksilmez gecelerim.

Bir noktasından maziye,
Akan gecelerim vardır.
Karşımda milletler gibi
Bakan gecelerim vardır.

## BAHÇEDEN

Bir gidenlik var bu bahçede,
Katiyen aşikâr olmaz.
Meyveler lezzetle parlar,
Güllerde aynı haz.

Bir gidenlik var bu bahçede,
Sanki o bahçe değil,
Ağaçlar ve sular arasından,
Mahcup ve rezil.

## F İ D A N

Bağlan ki var olasın uzaklarda,
Geçen anlarına mevsimlerin.
Seyret ki parıldar binalarda.
Elleri dokunmuş kimlerin!

Arzular, Allaha karşı,
Çocuk avuçlarından beyaz,
Bütün şarkılar susarken,
Vakti hissetmiyor musun ki yaşamaz.

Sürünür gibi vücuda bir şey,
Rüzgârdan ve zamandan başka.
Sanki kesmek üzere, uykumuzu.
Mavi sularda en güzel halka.

Islak bahçelerin şikâyetleri,
En güzel, en yeni ve daha.
Verir bütün dünyasını,
Bütün aynalar, sabaha.

## İKİ AKŞAM ARASINDA BENZERLİK

I

Ağaçlar ki uykuda gezer gibi
Bütün hayatı unutmuşlar.
Kimbilir kondu nerelere,
Günü selâmetliyen kuşlar.

II

Güller aydınlandı, uzaklarda,
Yapraklar dolusu akşam vakti.
Sesler kesildi ansızın
Ağaç burda, kuşlar nereye gitti?

## HİKMETİ NEDİR BU KARANLIĞIN

Hikmeti nedir bu karanlığın
İnsana aşinalıklarla devam eder.
Yıldız ışıkları gibi uzaklara ait,
Eşyanın üstünde düşünceler.

Hikmeti nedir bu karanlığın,
Büyür hatıralar, elbiseler ve uyku.
Nasibimiz değer ellerimize
Ve şehre dayar ufku.

Kaybolan oyunları mıdır,
O çocukların ki bilmez.
Ve nedir ki bulur kendi gemisini
O sahillerde herkes.

Hikmeti nedir bu karanlığın,
Sevilmez ve bazen sevilir.
Hissediyorum ki kuşların bıraktığı
Dallara nedametler inmiştir.

## M A Z İ

Dönmek yıldızların mavi sükûnuna,
Mavi çiçekleriyle rüyaların.
En eski günlere akmak, bir yıldız olup;
Ve işitmek çağırmasını göçen dünyaların.

Vaktiyle söylenmiş bir selâm gibi duymak engini,
Sudan bir gül gibi açılmak, denizlerde.
Yaşamak, ağaçların mazisinde yaşamak,
Ve kalmak bulutların geldiği yerde.

Görmek, yıllanmış şarapları içerek;
Ve gitmek eski yıllara o eski rüzgârla.
Altın sonrasızlığın temposuyla yürümek;
Dinlemek, bir müziği dinlemek, ayaklarla.

Sevmek, rüyaların asırlarınca sevmek,
Ve kaybolmak hatıralar kaybolmuş diye.
Mazi, o mazi ki aşkın hatırasıdır.
Zamana temas eden ellerle uzanmak maziye.

## N E D A M E T

Nerde babamın ölümüne ağladığım gecelerin karanlığı,
Nerde o keder ki ruhumu her an tabiata verir.
Anamın o güzel ahret inancı nerde
Nerde, dünyanın ufuklar arası bilindiği altın devir.

Nerde bayram sabahlarındaki erkenden uyanmalar;
Yeni elbiseler içinde yeni vücudu duymak.
Nerde büyümesi beklenen tavus tüyü
Nerde küçük defterde kurutulan ilk yaprak.

Nerde ilk gençliğin sabahlardan büyük uyanışı
Ve bir şişe gibi gönlü çeken akşamlar.
Bütün kuşların bütün dairelerinden sonra
Nerde aşk illerinden alnıma gelen rüzgâr.

Nerde o hatıralar ki Allahtan daha eski
Ve nerde hepsi, bütün bir anın.
Uzak mabetlerin büyük uykusu geliyor.
Nerde ayak sesleri şeytanın.

Geçti en temiz en güzel düşünceler,
Meğer bir nedametmiş hayatın şekli.
Belki en büyük hazla bakıyorum gözlerine,
Fakat nerde benim hasretini çektiğim sevgili.

## GÖKLERDEN AYRILAN BEYAZLIK

Bölünmez bir huzur içinde tarlalar,
Ağaçlarımızda nasibin selâmeti.
Sofraya çağrılan çocuklarınki kadar
Garip oyunlar bitti.

Ve bizi yolcu edecek,
Tek ve yalnız;
Bunca ışıklardan, karanlıklardan sonra,
Rüyalara dönen hayatımız.

# XI

# Bir Ölüden Haber

## BİR ÖLÜDEN HABER

### I

Cesedim şurda duruyor, dünyada,
Henüz örtmüş gözlerini.
Ve hâlâ duyuyorum uzaktan
Kör hafızın sözlerini.

Mezarımın zeki mermeri önünden,
Hepsi gitmedi henüz.
Biz ölüler, hep aynı ümitle,
Uyandırılacak gibi uyuruz.

II

Ve ölüler havası yaklaştı,
Kalbime katî olarak.
Çekildi sarayımın üstüne
Geceler gibi bayrak.

Başladı sonsuz güzellikler,
Dehşetle doldu gönlüm.
Fakat bekâretim nerde
Beni azadet ölüm.

## BİR ÖLÜNÜN SOĞUMASI

Durdu arabalar uzaklarda
Mumu söndü en uzak bir mabedin.
Ekinler sarardı gece yarısı
Ve bir yatak gibi, vücuttan ayrıldı din.

Kalktı uçurtmalar şafaklarda
Rüzgâr aldı çocuktan uçurtmayı.
En güzel ve çok mavi iklimler
Bir şişe gibi boşaldı sayı.

Ve şarkılar köylerde, nurdan, çalışmaktan,
Şimal havalarında yıldız balıkları.
Dalgaları varlığa şekil verir
Öyle denizler ki namevcut açıkları.

Ötelerde, cesaretin, kalbi çarpan,
Gâvur fabrikalarında vagonlar dolusu bahar.
Döner uzaklığına,
En sonuncu akislerden rüyalaşan parıltılar.

Çarmıhlar ki sonsuzluğun müsbet işaretleri,
Ufuklar ki, daima nakıs.
Gider, bir çizgi halinde semalara,
Tütüyor kara dumanlar lambayı kıs.

Çağıran, sevinen çılgın bir kalabalık,
Kemikten ellerini uzatmışlar yoluma.
— Birisi daha geldi, birisi daha
Ey minareler dolusu sema.

Ve yanımda, henüz ayrıldıklarımı,
Bir merhamet, bir sessizlik, bir dehşet.
Dünyanın tahta merdivenleri
Ve ey en büyük kışlada başlayan nöbet.

İki kalabalık arasında, yapyalnız
Vatansız kalan sema daireleri.
Hayatı ve ölümü gerilerde bırakarak
Düşen şehitler üstünden, ileri.

Hatıralar bir yanda, geceler bir yanda,
Nasibini arayan altın sular.
Karınca gibi çocuklar üstüne,
Kapanır dağ gibi kapılar.

Birisi, kemik parmaklarıyla
Serpti yüzüme ince bir toprak.
Birisi, örttü gözlerimi
Aziz dünyasını kıskanarak.

## F A T İ H A

Ağaçların başladığı yerde kayboldu
Ümitle dolu aydınlığı şimalin.
İştirak eder nasibe, dallarda rüzgâr;
Esiri oldu halin,
Altın meyvalarla krallar.

Ağaçların, başladığı yerde kayboldu
Çöllerden gelen sevda.
Ağaçlar, gündüzleri midir ki görülmez,
Ölülerin, sonsuz karanlıklarda,
Yalnız hisseder herkes.

Ağaçların başladığı yerde kayboldu,
Çocukluğu kalbimin,
Varlığını hatırlatan toprak
Ki bilinmez Allahım kimin,
Baharlar içre merak.

## Y U R T

Dağlar taşlar bakar bana
Ben buradan ayrılamam.
Derdime çare bul ana
Ben buradan ayrılamam.

Çiçek, su, hava, ağaçlar
Hepsinde bir yoldaşlık var,
Gönlüm hüngür hüngür ağlar
Ben buradan ayrılamam.

Gönlüm, günahkâr bir derviş
Aklı kısa, kalbi geniş.
Bilmem âlem nasıl gitmiş
Ben buradan ayrılamam.

Özlediğim yer sonsuzluk
Yüzüme değer sonsuzluk.
"Gidiyorsun!" der, sonsuzluk
Ben buradan ayrılamam.

Bilmem neden toplanmazlar
Bir çıra gibi yanmazlar,
O kara günü anmazlar
Ben buradan ayrılamam.

Allah'cığım bırak beni,
Almasın bu toprak beni.
Nolur unutursak beni
Ben buradan ayrılamam!

## BULAMADIĞIM ŞEHİR

Bir belde ki yaşar bazen hayatı
Ve o vakit Allah kadar güller sarar tabiatı.
İçimde fezaya düşen kürelerin sürati
Ve yarım kalmış bir kadeh gibi çeker gönlümü ölüm,
Ve ben eskiyen bir şarap gibi yaşarın bütün hilkati.

Ben gitmek isterim o yere ki benim olsun gülleri,
Beyazlığını avuçlarıma söylesin heykellerinin mermeri.
Ve ruhum sabahları girerken bir sabah gibi içeri
Aydınlıklarla giden ruhumun gittiği o yeri özlerim,
Özlerim, aydınlıklarla gelen ruhumun geldiği yeri.

Ben gitmek isterim o yere ki hiç eşyası yoktur,
Allah bile yaşamaz orda hemen kaybolur.
Ayırır vücutları kendisinden, hava gibi bir sur,
Bilinmez, duyulmaz, anlaşılmaz nerdedir yolu,
Yalnız günün bazı saatlerinde kaplar ortalığı o nur.

Bazen karanlıklarda da yaşar orası
Duyarım içimde bir gençlik yası.
Ne kadar siliktir ruhumun onda kaybolması
Ah o, varlığına varlığımdan çok inandığım ülke,
Ve ah o ülkenin hiç yaşamadığım hatırası.

Dudaklarımda şarap gibi şırıldayan bir gönül lafı,
Elimde dervişlerin yeşil kaplı mushafı.
Yeşil - mavi - kırmızı şiirler kaplar her tarafı.
Şiirler, şiirler okurum varmak için,
Şiirler ki oranın birer silik fotoğrafı.

## RAHATSIZ EDEN FİKİR

Dünyanın altıncı kıt'asında kaybeder ruhumu,
Ağaçları geçmiş günlerimden bir orman.
Asırlarca önceyi hissederim karanlıklarda
En uzak yıldızların vücuduma değen ışıklarından.

Yalnız bana çöküyor gibi şehre abanan hendese
İsmim, üstümden düşecek nerdeyse.
Nasibin dehşeti iner karanlıklardan her sese,
Gökler, yalvaran ellerim üstünde duran bir an.

Karışır masam, hatıraların duruşuna,
Bir insan gibi varlığıyla zamana iştirak eder ayna..
Sessizliği ve lâneti ve küfrü bırakır bana
Birisinin talihidir kalbimden uzaklaşan.

Yaklaşır vahşi atmosferlerin temas bilmeyen rüzgârı
Çıplak bir intizamla damlar saatin pınarı.
Düşüncemde, ölmüş hayvanların Allahsız vücutları,
Rahatsız eder, bir «Allah rahmet eylesin» fikri beni
durmadan!.

## NEREYE GİDİYORLAR

Yıldızlar nereye gidiyor sabah vakti,
Başka dünyaların gecesine ki teselli versin.
Sesler nereye gidiyor, susunca,
Büyük yalnızlıklara ki talihidir herkesin.

Ve çiçekler nereye gidiyor dağılarak,
İlk mezarın üstüne ki yeri belli değildir.
Nereye gidiyor yırtılan bir resimdeki dünya,
O bulutların arkasına ki meçhuller gezinir.

Nereye gidiyor baykuşları akşam karanlığının,
Öyle atmosferlere ki Allahsız ve sahipsiz.
Ve düşen çenelerin uçan hareketi nereye gidiyor,
Mevcut olmayan kâinatlara ki belki içindeyiz.

Kırılınca nereye gidiyor mezarlıklardaki kavuklar,
Belki gelecek arzlarda Venüs yapılacak bir mermere.
Biten hikâyelerdeki adamlar nereye gidiyor haber vermeden,
Belki ahrete, belki başlamayan hikâyelere.

Kuşlar nereye gidiyor engine doğru,
Hatıralara ki sonsuz diyar.
Vakit nereye gidiyor karanlıklardan,
Ölülere ki hayat için ağlasınlar!

## V A R L I K

Biz dert bulduk kendimize
Daldan düşen yaprak için.
Allahımız kıyar bize
Bir avuçluk toprak için.

Rüzgâr, gökte bir gezinti;
Üşürüz her akşam vakti.
Ne sıcak vücutlar gitti
Toprağı ısıtmak için.

## KÂİNATIN AKŞAM YOKLAMASI

Bir an, akşamın fikirden geçmesi,
İlk insandan son insana kadar, daima.
Kendimi ve herkesi boşlukta hissediyorum
Dairemsi bir müddet iniyor ruhuma.

Bir an, coğrafyanın dışında,
Ve bütün sathı, atmosferin.
Sevgilerin en samimî olduğu saat;
En çok düşünceye benzediği vakit, çiçeklerin.

Bir an, zamanın gölgesi yüze değer,
Ve aralığı hayatın - ölümün aralığı.
Bembeyaz bulutlar gibi geçer göklerden ,
Kör bir adamın bahtiyarlığı.

Bir an; bütün anaların şefkati,
Ve maviliklerde rüyası, bütün genç kızların.
Merhametin büyük varlığı gibi silik,
Kalpteki ışığı gibi uçan yıldızların.

Bir an, kaybolmuş sonsuzluğu göz yaşlarının,
Hatıraların kaybolmuş mesafesi.
Bir misafirliğin ilk manzaraları kaplar,
Ve gurbet kaplar, herkesi.

Bir an, hayalden hendeseler dünyasında,
Kürelerin mesafelerindeki ahenk.
Bütün sessizliğiyle hayatın uzunluğu,
Denizlerden, gözlerde mazi olan renk.

Bir an, üstümüzde elbise,
Kızını okşayan bir adamın avuçlarındaki sıcaklık.
Ve bütün atomları kaplar habersiz,
Gençlikteki ölümden uzaklık.

Bir an, bir an ki her şey farkında,
Her gün aynı vakit semadan geçer.
Ve susar bir insan gibi hüzünle,
Taşlar, bulutlar, ışıklar, fikirler.

Bir an ki cesaretin büyük sessizliği,
Hissin ve aklın sonsuz memleketinde.
Allaha mevcut veriliyor,
Kâinat hazır ol vaziyetinde!...

## ATLANTİS

Mavi uçurtmalara menzeyen aşkın gecesinde,
Hatırlatır kendini meçhul biri.
Manolyalar gibi uzak ve aydınlık ve diri,
Yaşamanın uyuyan bahçesinde.

Bir dal ki omuzlarımdan yere değer;
Yalnız rüya ve yalnız yaşamak.
Gökler sulh dolu bir bayrak
Uzakların seslendiği vakitler.

Ruhum temas eder heykelini arayan bir mermere,
Bir bahçe ki havuzlardır ağaran.
Varlığın bütün düşünceleri arkasından,
Mesafeler bulutlara yaklaşır, bulutlar mesafelere.

Birbirini seven ve çalışan insanlar,
Ki hepsini babam kadar, kardeşim kadar tanıyorum.
Avuçlarımda bir sabah suyu gibi uykum,
Her şeyi seviyorum, hayatım kadar.

Yaşamak, benim en güzel, en ışıklı bilmecem,
Bir rüya gibi silik korkusu.
İçiçe parıldayan sonsuzluğun fanusu;
Aşkım, gençliğim ve düşüncem.

Rüzgâr eserken ellerime düşer,
Kuşlardan dallarda kalan hece.
İnce bir minyatürdür ki yıkılır çok seyredince,
Dağlar gibi ağaçlar ve küçücük altın evler.

Altın meyvalara mahkûm olur nefis,
Ve serçeler, kırlangıçlar ve her şey uzaklaşır.
Beni vücudum gibi yarıda bırakacaktır,
Allahın yollarında Atlantis!

## B Ü Y Ü M E K

Büyür ağaçlar maviliklerde,
Bulutlar, aydınlıklar, uzaktan.
Büyür şehirlerin yatakları,
Mevsimler üstü, yaşamaktan.

Bir anne gibi genişleyen sabah aydınlığı,
Büyür kanatları yavru serçelerin.
Büyür şehirler ve şehirlerde,
Korkunç hayatı, gecelerin.

Büyür, hatıralar gibi ihtiyarlar,
Yaşamayı hatırlarken.
Büyür güzellikleri, vücutları, kısmetleri,
Çocuklar uyurken.

Vakit büyür habersiz,
Bir serinlik düşer her cama.
Çiftçiler bile anlamadan,
Büyür topraklar daima.

## ÇALGILAR

Çalgıların nur gibi hayatı,
Vaktin karanlığında ruhum.
Nerelerden gelmekte bu sesler,
Ben sanki bilmiyorum.

Oralardan ki selâmet,
Kalbin sonsuz uzakları.
Arzularıyla beni aramakta,
Oralardan ki işte rüzgârı.

Akşamlar gibi Şehzadeler,
Eğilmekte şarkın büyük sularına.
Kuşlar ki şehirleri terk etti
Dağlar arkası arzularına.

Oralardan, silik ve mavi,
Ve kadınlar ve çocuklar dolu, oralardan.
Gecelerin sonsuz uyanıklığında
Aşkın ışıkları sularda akan.

Nerelerden gelmekte bu sesler,
Vaktin karanlığında ruhum.
Çalgıların nur gibi hayatı -
Ben sanki bilmiyorum.

## ŞEHİRLER DURUR

Şehirler durur,
Kuşlar gider maviliklere.
Bu sırrı bulmak için
Çıkar gemiler sefere.

Şehirler durur,
Geçer kervanlar önümüzden.
Şehirler gibi durur kalbimizde
Bir kaç hatıra gündüzden.

Şehirler durur,
Rüzgârlar değil, sular değil.
O küçücük misk gibi yataklarda
Misk gibi uykular değil.

Şehirler durur,
Heykeller gibi, habersiz kendisinden.
Gelip geçen bahçeler içinde
Biz ölmemek isterken!

## CEVAPSIZ

Çekiliniz aramızdan, ben güzelim,
Hülyalarım, heykellerim, aşkım var.
Görsün beni bu muhteşem ülkemde,
Ellerimden tutmuş çocuklar.

Çekiliniz aramızdan, bu tenha gecede,
Yalınayak bekliyorum.
İğrenç ve simsiyah yapmış yüzümü,
Nedametler veren korkum.

Çekiliniz aramızdan, onu göreceğim.
Koyacağım başımı dağlarına, düşünmeyerek
Beni ki bu kadar seviyorsun,
Bana da mı ölmek?.

## ECDATTAN GELEN

Kısmet dolar kalbimize habersiz,
Semalardan kuşlar geçti.
Her evde başlar yeniden
Başakların bitmez tükenmez lezzeti.

Mavi beşiğinden uyandık,
Nur gibi uykuların.
Sonsuz serinliği vücudumuza,
Şarıl şarıl, suların.

Şimdi çocukların ellerinde
Ninemize hülya vermiş masallar
Bize de sormakta aynı bahsi
Namütenahi garip dallar.

## E Ş Y A L A R D A

Gündüz insanlar yaşar, gece eşyalar,
Sezenlere Allah yardım etsin.
Karanlığın büyük aynasında,
Yakınlığı var her sesin.

Kapılar mı açılmakta aşağıdan,
Birisi mi geziyor, korkuyorum.
Soğuk ve selâmetsiz açıklarda
Yalnız nedamet ruhum.

Kabuğunu terkeden yılanlar gibi,
Gürültüyü bırakmış hareketler.
Perde, neden düştü, kendi kendine,
Ve bu perde benden ne bekler?

Meyvasız ağaçların altında,
O kadınlar ki çocuksuz.
Nerde beyaz çizgisi saatlerin
Ki arkasında kayboluruz.

Sular, gündüze ait değil,
Başka bir serinlik, bardaktan.
Etrafın garip akrabalığı,
Ve garip yaşamalar uzaktan.

## K E N D İ

Ben belki yakında öleceğim,
Hastalıktan değil, gururdan.
Nasibime sonsuzluklar karıştı,
Ellerimdeki nurdan.

Beni gökleriyle ölçemez,
Bahçeleri hudut olmaz önüme.
Vakti varederek yaşayacağım,
Gölge yapmasın dağları günüme.

Nedir, kabul etmiyorum, reddediyorum,
Herkes istediği kadar yaşar.
Kalbimin, sonsuz ve geçmiş arzusu,
Bana ait azamet, karanlıklar.

Bana ait akan sular, dinleyin,
Ki devam etmekte, yaşarken.
Garip seslerle varoluyorum,
Ağaçlarda, kuşlarda ben.

Ben ihtiyar çoban, güzel katil,
Ben öküzü ölmüş çiftçi.
Azabımla, başlar her sabah,
Aşikâr olmak sevinci.

Yılları geçer onun, bana ne,
Belki camileri gürür.
Mesafeler boyunca koşacağım,
Ölüler gibi hür!

## TAŞ YERE DÜŞER

Kuşlar ve bulutlar sevdasında
Göklere doğru hayranlıkla atar çocuğum
Taş yere düşer.

Allahın masmavi semasında,
Evler, minareler yükselir sessizlik gibi,
Taş yere düşer.

Belki de serviler arasında
Mezarıma bir taş dikilecek,
Taş yere düşer.

## HAREKETSİZ

Uykular mı canlanır uzaklardan
Hayır onlardan daha sonra.

Çirkin kuşlar mı nasibi arayan
Hayır hava sallanmıyor.

Ormanlar mı dehşetle susan
Hayır mevsimlerden habersiz.

Ey Allahım sezilmez vakitlerinde,
Hastalar mı kımıldar uzaklardan.

## YAZILMIŞTIR

Ey benim daimacığım nerdesin
Ki sular serin gece yarısı.
Ki parça parça dağılıyor,
Giden kimselerin şarkısı.

Gölgeler ve askerler geçiyor
Uzaklara ki bilinmez.
Günden güne daha güzel görünmekte
Bana, herkes.

Gemiler hatırlarım ki yüzerdi
Sabah sularında erkenden.
Müddetler var ki bana ait,
Mesafelerden geçen.

Kuşlarım dolaşsın bahçelerde,
Öpsün çocuklarım annelerini,
Ve ben farkında olmadan arıyayım,
Meçhul bir ölünün yerini.

Nasibe seranadlarım olsun,
Duaları o küçük ellerimin;
Meyvalar gibi lezzetle,
Uykular kadar derin.

Ey garip şekiller ve korku,
Karanlıklar gibi yaşıyorum.
Nerdesin ki delirmekten önce
Ey benim sonsuzluğum!

## ÇOCUK DÜŞÜNÜYOR

Serçelerim taşıyor vakti,
Ağaçlara mı yoksa nereye?

Ağaçlarım götürüyor bir şey
Yıldızlara mı yoksa nereye?

Yıldızlarım akıyor daima,
Gecelere mi yoksa nereye?

Ve gecelerim devam ediyor,
Bana mı Allahım, sana mı?

## YERLE GÖK ARASINDA TALİH BERABERLİĞİ

Kuşlar ki göklerden gelir bize,
Ağaçlar ki, topraktan.
Fakat nasıl bir aşinalık var,
Kuşlar ağaçlara konduğu an.

## M U V A Z İ

Geniş gökler altında,
Ölüler gibi devam eden keder.
Varlığımı kaybettim ki karanlık,
Dağlar ve şehirler.

Avare ve anlamaz aşktan
Büyük sıhhatlarıyla ağaçlarım.
Ne kadar çirkin büyümekte,
Gece vakti saçlarım.

Yok, cesaretimi hisseden,
Hitam olsun kuşlara.
Başka insanlar da gelecektir.
Vakitten sonra.

## F İ R A R

Bırakın beni, hizalar arasından,
Bırakın beni uzaklara.
Gideceğim, saadetler arkası
Vedalaşmadan başaklara.

Terketmekte eşyaları benimle
Eşyalara ait uykular.
Nasibin münhanisini bitirdi,
Kuşlar uçunca, sular.

Bırakın beni - ağlayarak,
Çocuğum yanımda sen. -
Vakti ve Allahı götürüyorum,
Dünyanın bütün evlerinden.

## ALLAH KUŞLARI ÇOĞALTIR

Allah kuşları çoğaltır,
Ekinlerimizi korusunlar diye, kurtlardan.
Gayret verir çiftçilerin kalbine
Tarlalar üzre uçan.

Allah kuşları çoğaltır
İmansız gökleri doldurmak.
Ağaçların korkunç yalnızlığı,
Kaybolur dallarda uçuşarak.

Allah kuşları çoğaltır
Nur gibi sabahlardan, nur gibi yere.
Yeniden uyanabilirler diye, karanlıklardan,
Kuşlar, sabır verir ölülere.

## MERHAMET

Ve bu kadar karanlıktan sonra
Beni yere serdiği vakit.
Servilere kuşlar konacaktır.
Başka mezarlara ait.

Dururken şikâyetsiz, esrarsız,
Mermer ayaklarımda yaşamak.
Şekli terkeden bakirelerden,
Farksız: nedâmetsiz ve çıplak.

O kullanılmış kuşlar ürkecek,
Eğrilecek servileri... Nihayet.
Yükselirken hudutsuzluğa karşı,
Mezarımda susan merhamet.

## Ö T E L E R D E

Nasibim kadar büyük memleketler
Çağırır beni uzaktan.
Aklıma gelen mavi mermer
Üşütür beni uzaktan.

Meselâ yıldızlara ait bir haber
Ağlatır beni uzaktan.
Allah ki göklerden geçer
Anlamaz beni uzaktan.

## BAHÇE İÇİNDE EV, EV İÇİNDE DÜŞÜNMEK

### I

Kim aldatmış bu kadar insanı,
Ki kimsecikler aldırmıyor ölüme.
Ölüm, ey göklerden büyük,
Sığdıramıyorum gönlüme.

Nasıl, yaşamayı bırakmak nasıl,
Bir memleket mi bu, bir elbise mi ki?
Ben nasıl yok olurum, anlamıyorum,
Dünya yok olabilir belki.

Nedir, masalların, arzuların arkası,
Çocuk muyuz - Ah keşke çocuk olsak?
Mavi temaslar ellerde kalıyor
Ne çabuk kırılıyor mevsim denen oyuncak.

İnsanı oyalıyor yolundan,
Her yatakta bir sürü rüya.
Daha ötelere gidiyor gibi
Meyvalarda biten dünya.

II

Açın kapıları, bırakın işleri,
Toplanın köylere, şehirlere, ülkelere.
Ucu semaya değen ağaçları dinleyin
Düşünen başınızı koyup yere.

Ve bir şarkı söyleyin ki göklere karşı
Yıldızlar ve talihler işitsin.
İskeletler gibi dirilsin uzaklarda,
Bütün günleri herkesin.

Analar öldürsün çocuğunu,
Hayatını meçhullere devretti diye.
Babalar sıvasın toprakları
Yaşamak girmesin içeriye.

Hayır, kimse inanmıyor sözüme,
Ve bakıyor bana gülerek.
Yoksa bir ben mi yaşıyorum,
Yoksa bir ben miyim ölecek!

## MEÇHUL ÇOCUKLARIN EL İŞİ VAZİFESİ

Oturmuştuk büyük masanın etrafına,
Babam gazete okuyordu, biz ders çalışıyorduk..
Hesap vazifesini aceleyle yapıyordum,
Vardı benim içimde başka yolculuk.

Nihayet sıra geldi babamdan çekinerek
Çıkardım el işi defterimi çantamdan.
Mektebe başladığım bir iş vardı nur gibi
Ki nur kesiliyordum aklıma geldiği an.

Masallar ve rüyalar gibi kalpler kesmiştim,
El işi kâğıtlarının bir çok rengiyle.
Renklerin arasındaki sevgiyi arayarak
Yapacaktım onlardan bir aile.

Birbirlerinden sonra çok güzel oldular,
Ellerim yanıyordu değdikçe onlara.
Kalpler, parlak, güzel ve bin hülyaya doğru,
Kalpler, yaşar gibi, rabbim ne manzara.

Ve nihayet tembel dirseğimle dürttüm,
Çağırdım kardeşimi saadetime kadar
O baktı ve hepsi baktı hayretle,
Kitapları terkedip hülyama karıştılar.

Artık elişi kâğıtları fazla mı parlıyordu,
Kalplerin zarif şekli daha mı incelmişti ne.
Annem bile çevirmişti başını.
Ilık odamızın bu tuhaf sessizliğine.

Ve babam birdenbire hissetti
Gözlüğünün üstünden süzdü halimizi.
Kızıyor gibiydi kitaplar bırakılmış,
Bana işaret verdi ablamın dizi.

Mavi damarları çıkmış kocaman elini,
Uzattı babam, bize doğru gülerek.
Aldı defterimi ve seyretti tatlıca,
Başını sallarken dedi: güzel gerçek.

Fakat düşmüş bir tanesi, diye devam etti,
O zaman biz güldük yaramaz ve çılgın.
Beyaz kalbi görmemişti ne tuhaf,
Hayretimiz ve neş'emiz üstündeydi hayatın.

Ve bir gün bana baban öldü dediler,
Hissederken renkleriyle nasibim olan yurdu.
O el işini hatırladım, ağlayarak,
Acaba onlar da mı beyaz kalbi görmüyordu!.

# XII

# Talih Açıklığı

## TALİH AÇIKLIĞI

1

Selâmetlerle, şükürlerle uzaklarda,
Yapraklar kımıldamaz.
Denize ve nasibe iştirak eder
Sahiller daha az.

Uyanmak istemez sabaha
Tembel bir çocuk gibi toprak.
Ve kaplar hayatı kendiliğinden
Varolmak.

II

Sevilen ağaçlar altından
Taşıdığımız büyük ve siyah ayna.
Geçer cahil hülyamız,
Gece yarısı uğruna.

Havalarda resimleri bozulur,
Çocukların ki sevdik.
Bizi nasıl uykumuzda terketti,
Rabbimiz gibi gençlik.

İşte, bizim de talihimiz,
Bu harabolan yerde.
Yüzü saadetle parlayan,
Nesillerde.

## MÜSLÜMAN

Yeşil tarlalarda buğday yükseliyordu
Ayak bileklerine kadar.
İştirak ediyordu hale kendiliğinden
Tesbihimde yeşil taşlar.

Uzandık koyu gölgelerle kenarına
Saadet ve şükürle parlayan anın:
Büyük ve mavi bir su gibi
Karşımızda genişleyen havanın.

Vardı ki memnun oluyorduk,
Kalbe aşina bir şekil.
Daha derinlerden ve uzak,
Vakit ve sevda değil.

## HAYRAN

Yüzüm güzelleşir sabahları
Allahım ama ne güzellik.
Sokaklar hisseden vücudum nur olur,
Ama ne sokakları.

Eşyalar kımıldar geceleyin,
Allahım ama nasıl kımıldamak.
Bitmez tükenmez yaşamalar sezilir,
Ne kadar yadigâr ve ne derin.

Ve öğle üstü bir aşinalık başlar,
Allahım ama her şeye karşı.
Meselâ gölgesinde mest olurum
Allahım ne ağaçlar.

Sabah, neden sonra, duyulur bazen,
Neden sonra.
Ve bazıları mektebe giderler,
Allahım ama ne kadar yakından.

## Ş A H A D E T

Rabbim, durmuşum aşk içre,
Aşikâr ola cevher.
Karanlığın bitmez tükenmezliği;
Uzaktan heykeller.

Durmuşum, büyük sular, kocaman yıldızlar altında;
Ellerimde meyvalarınız.
Hayvanlar gibi mümin,
Ve habersiz.

## İSTİFADE

Rüzgârdan ve topraktan,
Hayır duasıyla babamızın.
Selâm havasıdır ki kalbi rahatsız eder
Hatıralarda kalan.

Ve ne etsek vahşi
Ramolmaz meçhul dağlar.
Söyler gibi hal ile
Ağaçlar, geçmişi.

Garip aydınlığında denizin,
Gece vakti.
Hüznümüz gibi uzak ve sonsuz
Kuşlar sevinci içimizin.

## BİR DAĞ DİBİNDE GECE VAKTİ BİRLİKTE YAPILAN RAKS İÇİN SÖYLEDİĞİM BAŞLANGIÇ

Kızlar ellerini koysun alnıma
Ki lepiska gibi uzasın saçlarım.
Çocuklar oynasın bahçelerimde;
Büyüsün nur gibi ağaçlarım.

İhtiyarlar okşasın kolumu,
Hakim olayım onlar kadar.
Analar sırtımı sıvazlasın,
Râhim olayım onlar kadar.

Ve kuşlar konsun avuçlarıma,
Duyayım gökleri uzaktan.
Ve rüzgârlar okşasın yüzümü,
Bileyim varlığı yaşamaktan.

Yıldızlar meçhulüm olmasın,
Nasibim, nasibin, nasibi.
Ve semalar geçsin başımdan,
Allah terketmesin kalbi.

## HALDEN ANLAYAN GECELER

Dolaşır meçhul semalarda
Güzelden ve uykudan önceler.
Ve devam eder hayata
Yuvalara çekilmiş serçeler.

Sonsuz aşinalıklar vakti
Fazla ışıklar gitti.
Bize büyük rahmeti
Halden anlayan geceler.

## L Ü T U F

Bir çocuk kadar güzel olur.
Başını göğe doğru kaldıran
Daha aydınlık ve sahi
Vakit, alnımızla bulutlar arasından.

Ve gök lezzetinden hisse alınmış
Kuşlarla, ağaçlarla, dağlarla beraber.
Kalmamış ruhumuzun ağırlığı,
Ne düşmanlık ne zafer.

Aşk ve aydınlık uykuda,
Sağır göllerden saadeti duyulur şarkımız.
Nasibin saadeti iner, nur gibi,
Daima ve yalnız.

## TANRIMA

Gökler bugün de uzaklarda,
Yıldızların gittiğini arzederim.
İnsanlar başladı çalışmaya,
Güneşin doğduğunu arzederim.

Sular yine nur kesildi
Yapraklardan geçti aydınlıklar.
Çiçekler açıldı dünkü gibi
Isındı hiç eksilmeyen rüzgâr.

Gecenin lânetinden bir daha kurtulduk
Çöktü eski aşinalık evlere.
Deniz yeniden mavilendi
Ve bazı gemiler çıktı sefere.

Doldu bir selâm gibi perdelerden,
Sonrasızlığın bilinmez vakti.
Koyuldu başaklar sararmaya
Askerler talime gitti.

Gökler bugün de uzaklarda,
Kuşların uçtuğunu arzederim.
En büyük sessizlikler arkasından,
Kalbimin vurduğunu arzederim.

## YAŞAMAK SULARINDA GÜZELLİK

Bahçeler nur içindedir
Bunca nedamete bedel.
Açtı, arzular içinde gözlerini,
Göklere doğru heykel.

— Kondu mübarek kuşlar gündüzüme
Nasıl aşinadırlar her sözüme.
Allahım bir bak yüzüme,
Sen mi güzel, ben mi güzel?

## BAŞKA

Maviliklerin toprağa değdiği ülkede,
O sevgiler ki yolculuklardan.
Sonsuz mevsimler hatırası,
Altın meyvalar gibi ellerde bir an.

Kuşsuz ve gölgesiz akşamlar altında
İki olmak, dört olmak, ihtiyacı.
İz bırakmış buralardan geçerken
Allahın çöllerinde kaybolan hacı.

Ağaçlar, yaprağından habersiz
Yapraklar ki bahara namütenahi uzak.
Geceden ve uykudan sonralar,
Camdan ve ışıktan toprak.

Yıldızların görünmeyen taraflarından,
Manzaralar, dünyaya ait manzaralar.
Açık denizlerin susuzlukları,
Yalnız kirpiklerde yaşayan ince rüzgâr.

Dostun ve kardeşin ve annenin bittiği yer,
Vücudun düşünmeye varması, yataklarda.
İlk insanların Allaha şükrü,
O mavi mesafeler ki durur başaklarda.

Sezmek, gökler gibi, hayatı uzaklardan,
Bütün çocuklara selâm vermek.
Bilinmeyen bir hat üzerinde,
Gezmek memleketleri, hayret ederek.

Hayır, keder değil bu, ölüm değil,
Sular gibi duyuyorum, hatıraları.
Rabbim, bana nasıl nasibettin,
Bu hayatı ki yaşamaktan ayrı!

## S E V A P

Memnun ağaçlarda, memnun kuşlar
Ve mavilikler daha uzaklardan.
Taze ve ağarmış mevsimlerin vakti,
Uykular içre akan.

Sonsuzluğun garip sessizliği,
Aşina, eşyadaki nur.
Meçhul kimsesizliklerle uzanmakta
Dağlardan akseden huzur!

Sabahları, yorgunluk sabahları,
Daha tenha ve derin.
Ve daima devam etmekte
Güzel yoldaşlığı nasibin.

Yıldızlar rahatlıklar verir
Geceler içinden memlekete
Şimalin bitmez aydınlığı,
Gemiler ki erişmiş selâmete.

İnsanlar ki yarı geceleri bulmuş
Lamba yakmayı unutmuşlar.
Ve yaşamak, sen ne kadar büyüksün,
Memnun ağaçlarda memnun kuşlar.

## KOMŞU EVLERE HAYRANLIK

Komşu evlere hayranlık,
Ne güzel nur içinde uykulardan.
Serin bir vakittir ki uzaklarda
Kalbe nedametler gelir, sulardan.

Neler saklıyor perdeleri
Garip ve çiçeklerle süslenmiş,
Duaları, yıldızlar, duaları,
Göklerim kadar geniş.

Nasıl devameder yalnızlığım
Bahsedilmeyen duygulardan.
Ve konar çirkin kuşlar saçaklarına
Geceyarısı, uğultulardan.

Hatıralar gibi Allahım, hatıralar gibi,
Birbirlerine ne kadar aşina.
Öyle hacimler ki huzur verir
İnsanın ruhuna.

Komşu evlere hayranlık,
Bir çocuk ki kalbim, korkulardan.
Uçmak üzere olan lahzalar.
Mermerden ve arzulardan!

## GÜN İHTİYACI

Günler, meçhul manzaralarla dolu günler
Meçhul ölülerin bakışları.
Biraz içerde biraz dışarda kalır insan
Duyar bir gariplik rüzgârı.

Günler ne kadar aynı olursa olsun
Daima yenidir sabah kuşları.
Geceleyin zamanı ve mevsimi kaybeder vücudumuz
Ve günler verir bize saati ve baharı.

Günler, sevgiyle, istekle, hasretle;
Ve günler bilinmeyen bir denizin dalgaları.
Yüze semaların gölgesini düşürür
Öğle vakitlerinin görünmeyen çınarı.

Günler, birbirini çeken kafiyelerdir,
Aşkın kâinatında yaşatır anlayanları.
Avuçlardan bir gölge gibi uçar seneler
Bir iki gündüz kadardır ömrün bütün varı.

Aksisedalar gibi sonu uzar günlerin,
Başlar gelecek günlerin şarkıları.
Öyle damlalar ki elmastan ve semadan
Günler, Allahın damlayan pınarı.

Ve günler bir ihtiyaçtır ki
Çiçekler ve yağmurlarla verir uzakları.
Açar, ölmemek isteyen ruhuma
Hayat denen diyarı.

## RAHAT DAĞLAR ARASINDA

Rahat dağlar arasında
Ağaçlar ve sular.
Çocuğum uykum geliyor
Rahat dağlar arasında.

Kalmışım ellerimde nur
Vaktin heykeller gibi durmasında.
Çocuğum aşka ve meçhullere ait
Rahat dağlar arasında.

Kuşlar nasibimi almış,
Uçar, hatırasında.
Çocuğum korkuyorum Allahtan
Rahat dağlar arasında.

## E M A N E T

Nedir bu hayat içinde,
En güzel ve daha emanet?
Geceler örttü kapımızı
Kuşlar sabaha emanet.

Almaz oldu hatıraları oda,
Kalmadı düşüncelerden fayda.
Biz uyuyoruz bu akşam da
Nasip, Allaha emanet.

## Ş Ü K R O L S U N

Şükrolsun Allaha ki otlar çıkar topraklarda,
Doğar yıldızlar, gece inmeden.
Gemiler kalbe verir enginleri,
Bir uyku içindedir karanlıklarda beden.

Minareler uzanır altın göklere;
—Altın dallara uzanan çocuklar.
Işıklar kaybolur derin sularda;
—Bitmek üzere olan yolculuklar.

Bir araba geçer sokaklardan daima,
Bir kuş uçar, haber vermeden.
Ölüler, bir daha uyanmayanlar,
Kahramandır, düşmana hücum eden.

Adamlar ki birbirini selâmlar
Ve getirir ninniler, sabahları.
Gökler geleceklere uzanır
Büyür kâfirlerin günahları.

Şükrolsun beyaz taşlar arkasından,
Aziz bulutlara, aziz rüzgâra.
Çekilip bir fecir vakti kadar,
Şükrolsun, başaklara.

## YENİDEN DİRİLECEĞİMİZ GÜNE DOĞRU

Verin benim çiçeklerimi
O topraklardan ki sevmiyorum,
Sezmektedir yadigâr bir vakit
Meçhul manzaralarda ruhum.

Muhteşem ve samimi gökler
Anlaşılmaz karşı sahiller gibi.
Ve nedir ki birer birer dağıtır
Akşam karanlığında nasibi.

Çocukların uyumak üzere çocukların
Kalplerindeki garip dünya.
Ki iştirak eder,
Yaşama.

Sularla beraber yıldızlar
Ki uzaklaşılmaz, seslerden.
Lahzalar, hatıralar üstünde,
Salkım söğütlerde serinleyen.

## ŞU GÜZEL ARZ ÜZERİNDE

Sizin çocuklarınız olacaktır
Oynayan ve konuşan.
Vaktin, gökler arkasında,
Sular gibi duyulan

Sizin ağaçlarınız olacaktır
İnsandan anlar gibi.
Mevsim sabırla konuşur,
Kuşlarla beraber, nasibi.

Sizin evleriniz olacaktır
Binbir şekil.
Şu güzel arz üzerinde,
Hülya değil.

## MECLİS

Şehrin ihtiyarları toplandı
Büyük ve aydınlık dairesinde gölün.
Uyandı sularla beraber
Fikri ve hayatı gülün.

Dağlar ağarmıştı uzaktan,
En yüksek, körler gibi tenha.
Farkediliyordu ömürle vaktarasında
Yaşamak biraz daha.

Yok, bu Allahla dolan aynada yok,
Eski saatlerden eser.
Garip ve güzel bir ısrarla
Gelecek günlerden bahsettiler.

## RABBİM BİR GÖK VERDİN Kİ BİZLERE

Rabbim bir gök verdin ki bizlere
Rahatlanır kalbimiz her an yeniliğinden.
O kadar sade, aydınlık, sonsuz,
O kadar kendiliğinden.

Rabbim bir gök verdin ki bizlere
Anlamaz sadakatini düşünceler.
Bunca yıl bizi memnun etti
Daha da eder.

## E V L İ Y A

Garip ve meçhul muradında
Evliyaya mum adamıştı komşum.
Nasıl güzeldi, rahattı ve tenha
Benim evliya olduğum.

Nasıl karanlıktı varlığımda
İnanmak, susmak,
Büyük mermerler ve geceler için,
Muhakkak.

## NESİLLERE KARŞI

Lahzalar uçtu, geride fakir vücudum,
Altın meyvalardan sonra korkunç dallar.
O lahzalar ki nesillere devredilmiş
O meyvalar ki durur ta bahçelere kadar.

Parlar karanlık içinden
Sofralarında ekmekleri.
Nasıl malum olur, rabbim, bazı hastalara,
Bahar gelince ölecekleri.

Unutmamış uzak vatanları
Bu kuşlarda ki ne var?
Unutmuş perişan çobanlarım
Hangi şarkılarda uyurdu koyunlar.

Evlerin saadetinde camlar,
Namussuz ve zeki.
Ve hayata, talihe, kalbe,
Değil ki.

Günlerde ve daha mavilerden,
Aşkımız gibi sade.
Yıldız ışıkları değil, sular değil,
Alışkanlığında hüzün duyduğumuz şey.

# İçindekiler

## ÇOCUK VE ALLAH

### I. BU ELLER MİYDİ


Bu eller miydi 9
O küçük elbiseler 11
Ablamla aramızda 13
Ağır hasta 14
Çocuk, gece, ayakkabılar 15
Korku 16
Askerlik 17
Sultan 19
Büyük azat 22
Mevsim 25
Çocuklar korkunç Allahım 26
86 27


### II. VÜCUDU YARATMAK


Vücudu yaratmak 31
Fiilsiz dünya 32
Bir gülün üstündeki an 34
Sessizlik 35
Gece gökleri 36
Duran saat 38
Sabah 39
Çocuk 40
Uyanıklık 41
Batı 43
Dönüş 44

Geceleyin 46
Şark 47

## III. BOŞ VAKİTLER

Boş vakitler 51
Azadedin ışıkları 53
Gündüz 55
Gece yarısı 56
Çarmıh 57
Yüzümde 59
Mağaralar 61
Daireler 63
Bir anın içinde memleket 65
Arasında 67
Devam 69
Yadigâr 70
Vücut 72
Hayret 73
Gece vakti kimsesiz yollarda 75
Rahmetsiz 76
Tenha 78
Karanlık ve olmamak 79
Gece yarısından sonra kâğıtlar 81
Anlamak 83
Siyah ve karanlık 85
Dağları 88

## IV. SAKLAMBAÇ

Saklambaç 91

Rahatlık 92
Çocuğuma söylediğim herhangi bir akşam serenadı 93
Siyah mermerlerde kalan 95
Nasihat 96
Çocuğum 97
Kalbe ve ölüme dair 99
Etti 100
Dünyanın bütün çocuklarına karşı yazılmıştır 102
Şehzadeler ninnisi 104
Seher vaktine ait 105
Yazılmıştır 106
Çocuksuz geceler 108
Çayır 109
Ellerinden 110
On yaşındaki çocuklara sorulacaktır 112
Toprak 113
Haydi 115
İçre 117
Çocukların askerlik oyunu 119
Ninnisiz 120
Uykuda yürüyen 121
Sabahın şehire vardığı vakitlerde 122
Başaklar arkası 124
Gece oyunu 125
Eski 126
Yarı aydınlıklar ki sahipsiz 128
Allaha ve bize dair . 129
Çocuklar kralı 131

## V. BİR ÜLKE


Bir ülke 135
Balkon I 136
Beden 138
Işıklarda insanca bir şey vardır 140
Susan dünya 141
Gecenin içinde 142


## VI. BÜST


Büst 145
Balkon II 146
Görmek 148
Saadet I 150
Ahmak II 152
Aşkların dönüşü I 153
Aşkların dönüşü II 154
Denizden gelen 156
Nereye 158
Şarkıcı 160
Heykel 162


## VII. ŞEKİL


Şekil 165
O kadar kuvvetle hülya edeceğim ki 166
Veraset 167
İnkâr 168
Rabbim merhametin vardır 169
Cahil 170

## VIII. GECEYE KARŞI MÜDAFAA


| | |
|---|---|
| 1 | 173 |
| 2 | 174 |
| 3 | 175 |
| 4 | 176 |
| 5 | 177 |
| 6 | 178 |
| 7 | 179 |
| 8 | 180 |
| 9 | 181 |
| 10 | 182 |
| 11 | 183 |
| 12 | 184 |
| 13 | 185 |
| 14 | 186 |


## IX. HEP AYNI GÖK ALTINDA


| | |
|---|---|
| Hep aynı gök altında | 189 |
| Bir sabah sarı öküzün baş ucunda | 191 |
| Arzusu | 192 |
| Yüz | 193 |
| Solo | 195 |
| Benden geri | 196 |
| Fatiha üzerine | 197 |
| Düşmanlık | 198 |
| Evham | 199 |
| İnsanlar, bahçeler ve evler | 200 |
| Mevzu | 201 |
| Taşlar, vatan ve hülya | 202 |

## X. YAŞADIKTAN SONRA


| | |
|---|---|
| Yaşadıktan sonra | 205 |
| Devam eden | 206 |
| Aşk üzre | 207 |
| Vatan hudutları | 208 |
| Başka değil | 209 |
| Keloğlan | 210 |
| Bakirelerden sonra | 211 |
| Sular ve kuşlar | 212 |
| Gece merasimi | 213 |
| Sonrasızlık | 214 |
| Gecelerim | 215 |
| Bahçeden | 217 |
| Fidan | 218 |
| İki akşam arasında benzerlik | 219 |
| Hikmeti nedir bu karanlığın | 220 |
| Mazi | 221 |
| Nedamet | 222 |
| Göklerden ayrılan beyazlık | 224 |


## XI. BİR ÖLÜDEN HABER


| | |
|---|---|
| Bir ölüden haber I | 227 |
| Bir ölüden haber II | 228 |
| Bir ölünün soğuması | 229 |
| Fatiha | 232 |
| Yurt | 233 |
| Bulamadığım şehir | 235 |
| Rahatsız eden fikir | 237 |
| Nereye gidiyorlar | 239 |

Varlık 241
Kâinatın akşam yoklaması 242
Atlantis 245
Büyümek 247
Çalgılar 248
Şehirler durur 250
Cevapsız 251
Ecdattan gelen 252
Eşyalarda 253
Kendi 255
Taş yere düşer 257
Hareketsiz 258
Yazılmıştır 259
Çocuk düşünüyor 261
Yerle gök arasında talih beraberliği 262
Muvazi 263
Firar 264
Allah kuşları çoğaltır 265
Merhamet 266
Ötelerde 267
Bahçe içinde ev, ev içinde düşünmek I . 268
Bahçe içinde ev, ev içinde düşünmek II. 269
Meçhul çocukların el işi vazifesi 270

## XII. TALİH AÇIKLIĞI

Talih açıklığı I 275
Talih açıklığı II 276
Müslüman 277
Hayran 278

Şahadet 280
İstifade 281
Bir dag dibinde gece vakti birlikte yapılan raks için söylediğim başlangıç 282
Halden anlayan geceler 284
Lütuf 285
Tanrıma 286
Yaşamak sularında güzellik 288
Başka 289
Sevab 291
Komşu evlere hayranlık 293
Gün ihtiyacı 295
Rahat dağlar arasında 297
Emanet 298
Şükrolsun 299
Yeniden dirileceğimiz güne doğru 301
Şu güzel arz üzerinde 303
Meclis 304
Rabbim bir gök verdin ki bizlere 305
Evliya 306
Nesillere karşı 307

## FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA'NIN BETİKLERİ

| | |
|---|---|
| Havaya Çizilen Dünya | 1935, 1960 |
| Çocuk ve Allah | 1940, 1957, 1966 |
| Daha | 1943 |
| Çakırın Destanı | 1945 |
| Taş Devri | 1945 |
| Üç Şehitler Destanı | 1949, 1951, 1956, 1964 |
| Toprak Ana | 1950, 1959 |
| Aç Yazı | 1951, 1959 |
| İstiklâl Savaşı - Samsundan Ankaraya | 1951 |
| İstiklâl Savaşı - İnönüler | 1951 |
| Sivaslı Karınca | 1951, 1960 |
| İstanbul Fetih Destanı | 1953 |
| Anıtkabir | 1953 |
| Âsû | 1955 |
| Delice Böcek | 1957 |
| Batı Acısı | 1958 |
| Gezi-Mevlânada Olmak | 1958 |
| Hoo'lar | 1960 |
| Özgürlük Alanı | 1960 |
| Cezayir Türküsü (Arapça, Fransızca, İngilizce çevirileriyle) | 1961 |
| Aylam | 1963 |
| KARŞI-DUVAR DERGİSİ (Türk Olmak) | 1963 |
| Yedi Memetler | 1964 |
| Çanakkale Destanı | 1965 |
| KARŞI-DUVAR DERGİSİ (Dışardan Gazel) | 1965 |
| KARŞI-DUVAR DERGİSİ (Kazmalama) | 1965 |
| KARŞI-DUVAR DERGİSİ (Yeryağ) | 1965 |
| Vietnam Savaşımız | 1966 |
| Choix de Poèmes (Tahsin Saraç'ın çevirisi) | 1958 |
| Sélection de Poèmes du Poète Turc F. H. Dağlarca (Plaquette) Paris (Akil Aksan'ın çevirisi) | 1965 |
| Our Vietnam War (Müfit Bilyap'ın çevirisi) | 1966 |

Kapak : Said Maden

12.5 LİRA